

Sekretariatet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

hoeringer@ftnet.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 14. januar 2019
SAGSNR.: 2018 - 3340
ID NR.: 566954

Høring - over udkast til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed

Ved e-mail af 17. december 2018 har Finanstilsynet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet bemærker, at det af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8 og 18 fremgår, at advokaters klienter med midler på klientkontoen betragtes som de reelle ejere af klientkontoen.

Dette bør præciseres, således at det fremgår, at advokaters klienter med midler på klientkontoen er de reelle ejere af midlerne på klientkontoen. Advokaten er fortsat den reelle ejer af klientkontoen.

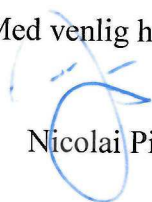
Advokatrådet bemærker, at det af lovforslagets § 1, nr. 72, fremgår, at hvidvasklovens § 36 fremover vil være undtaget Advokatrådets tilsynskompetence, hvilket tilsvarende vil være tilfældet for de øvrige tilsynsmyndigheder.

Advokater skal efter retsplejelovens § 126, stk. 1, som led i deres virke udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Det fremgår endvidere af § 126, stk. 4, at advokater ikke uden for deres advokatvirksomhed i forretningsforhold eller i andre forhold af økonomisk art må udvise en adfærd, der er uværdig for en advokat.

Advokatrådet fører tilsyn med advokater efter retsplejelovens § 143, stk. 2, og Advokatnævnet behandler sager vedrørende advokater, som har handlet i strid med retsplejelovens § 126, stk. 1 og stk. 4.

Det bør fremgå af lovteksten eller i bemærkningerne, at det alene er Advokatrådets tilsynskompetence som § 36 undtages fra, og at der ikke er tiltænkt en ændring i Advokatnævnets mulighed for at behandle klagesager efter retsplejelovens § 126, stk. 1 og stk. 4, vedrørende advokater som handler i strid med hvidvasklovens § 36.

Med venlig hilsen

Nicolai Pii

Fra: Frank Søbo
Til: [Høring](#)
Cc: [Cecilie Sander Bernbom \(FT\)](#); [Karen Havers-Andersen \(FT\)](#); [Jakob Dupont](#)
Emne: Re: Høring - Udkast til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed
Dato: 15. januar 2019 12:56:15

Tak for tilsendte, som vi har følgende bemærkninger til:

Varegrupper

I udkastet til lovforslaget nævnes i § 1, stk. 1, nr. 5, at hvidvaskloven også kommer til at omfatte "Virksomheder og personer, som opbevarer, handler med eller formidler handel med *kunstværker*,". Dette giver anledning til følgende bemærkninger:

1. Der ønskes i loven eller bemærkningerne hertil svar på, om det alene er handlen med eller formidling af handel med *kunstværker*, der er omfattet, eller om loven omfatter alle den omfattede persons/virksomheds aktiviteter. For et auktionshus er sondringen relevant, da auktionshuse således typisk afholder auktioner over kunstgenstande/-værker i form af f.eks. malerier, tryk, skulpturer, men også antikviteter, samlerobjekter (f.eks. frimærker og mønter) m.m.
2. Der ønskes i loven eller bemærkningerne hertil definition af "kunstværker", dvs. hvilke varegrupper begrebet dækker over, idet det er relevant, om auktionshuse/gallerier skal forvente at have konkurrenter, der ikke er omfattet af hvidvasklovgivningen, fordi konkurrenterne alene handler med eller formidler handel med andre varegrupper end kunstværker, jf. bemærkningerne ovenfor.
3. Der ønskes i loven eller bemærkningerne hertil svar på, om en udskillelse af aktiviteter i form af handel med eller formidling af handel med kunstværker i et separat selskab vil betyde, at et auktionshus ikke bliver omfattet af hvidvasklovgivningen, idet den resterende auktions-aktivitet i auktionshuset ikke indeholder handel med eller formidling af handel med kunstværker.

Sælgere/købere

I udkastet til lovforslaget nævnes i § 1, stk. 1, nr. 5, at hvidvaskloven også kommer til at omfatte "Virksomheder og personer, som opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder gallerier og auktionshuse, hvor *værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner* udgør 50.000 kr. eller derover."

For auktionshuses vedkommende er der typisk et fælles begreb for sælgere og købere på auktion, og det er "hammerslag". Hammerslaget er som oftest grundlaget for beregning af salær, og med etammerslag på 10.000 kr. kan værdien af transaktionen for:

- sælger være 10.000 kr. fratrukket 16% salær og kr. 250 i gebyr, dvs. 8.150 kr.
- køber være 10.000 kr. tillagt 25% salær, dvs. 12.500 kr.

Dette giver anledning til følgende bemærkninger:

1. Der ønskes i loven eller bemærkningerne hertil en definition af "*værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes transaktioner*", dvs. er værdien af den samme handlede vare forskellig for sælger og køber, eller er det samme transaktionsværdi for både sælger og køber på den samme vare, jf. ovenstående eksempel.
2. Der ønskes i loven eller bemærkningerne hertil svar på, om et auktionshus bliver omfattet af hvidvasklovgivningen (for den pågældende kundes vedkommende), når en **sælger** hos auktionshuset når en værdi af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner på 50.000 kr. eller derover.
3. Der ønskes i loven eller bemærkningerne hertil svar på, om et auktionshus bliver omfattet af hvidvasklovgivningen (for den pågældende kundes vedkommende), når en **køber** hos auktionshuset når en værdi af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner på 50.000 kr. eller derover.

Finanstilsynet har i anden sammenhæng tidligere modtaget lignende spørgsmål vedrørende kontante

betalinger, men det er vores opfattelse, at det er relevant at få præciseret i forbindelse med det videre arbejde med dette lovforslag.

Beløbsgrænse på 50.000 kr.

I udkastet til lovforslaget nævnes i § 1, stk. 1, nr. 5, at hvidvaskloven også kommer til at omfatte "Virksomheder og personer, som opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder gallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner udgør 50.000 kr. eller derover.". Dette giver anledning til følgende bemærkninger:

1. Der ønskes i loven eller bemærkningerne hertil en definition af "indbyrdes forbundne transaktioner". Kan en kunde hos et auktionshus således have transaktioner på op til 49.999 kr. adskillige gange dagligt/ugentligt/månedligt/årligt uden at auktionshuset (for den pågældende kundes vedkommende) bliver omfattet af hvidvasklovgivningen, så længe transaktionerne sker separat? Det kunne f.eks. være tilfældet ved separat håndtering af alle former for transaktioner i forbindelse med hvert enkelt auktionsemne.

Finanstilsynet har i anden sammenhæng tidligere modtaget lignende spørgsmål vedrørende kontante betalinger, men det er vores opfattelse, at det er relevant at få præciseret i forbindelse med det videre arbejde med dette lovforslag.

Tidspunkt for udførelse af tiltag

Tidspunktet for udførelse af tiltag i henhold til hvidvasklovgivningen er af væsentlig betydning for hvor mange af auktionshusenes kunder tiltagene skal udføres overfor, og vi har således følgende bemærkninger:

1. Der ønskes i loven eller bemærkningerne hertil en stillingtagen til, om auktionshuse inden handel med en auktionsvare kan undlade at udføre de nødvendige tiltag i henhold til hvidvasklovgivningen, dvs. kan kundekendingsprocedurer m.m. udføres efter en auktions gennemførelse, således at de ikke skal udføres på unødigt mange kunder. Der er således aldrig sikkerhed for prisen på en auktionsvare – f.eks. kan en vare vurderet til mindre end 50.000 kr. blive solgt til mere end 50.000 kr. eller omvendt, dvs. værdien af transaktionen kendes ikke på forhånd.
2. Der ønskes i loven eller bemærkningerne hertil en stillingtagen til, hvorledes et auktionshus skal forholde sig, såfremt auktionshuset kan vente med at udføre kundekendingsprocedurer m.m. til efter en auktions gennemførelse og det ikke er muligt at indhente de fornødne informationer fra sælger eller køber efterfølgende. Er det (i relation til køber) tilstrækkeligt, at køber ikke kan få udleveret det købte og (i relation til sælger) tilstrækkeligt, at sælger ikke kan få udbetalt sit provenu?

Det bemærkes, at det vil have en væsentlig negativ påvirkning på tilgængeligheden til handel på auktion, hvis alle procedurer skal gennemføres, inden en kunde kan indlevere eller byde på en auktionsvare.

Praktiske forhold

Som auktionshus er vi ikke bekendt med, hvorledes de praktiske forhold i lovgivningen skal håndteres, herunder f.eks. muligheden for gennemførelse af kundekendingsprocedurer. Hvorledes opnås der f.eks. adgang til verificering af kundeinformationer (CPR-nr., ejerforhold m.m.) for danske **og udenlandske** kunder, er der skærpede regler for behandling/håndtering/opbevaring af sådanne kundeinformationer, og findes der en komplet, opdateret liste over politisk eksponerede personer?

Andre brancher der allerede er omfattet af hvidvasklovgivningen har antagelig en viden herom og særlig adgang hertil. Det vil være ønskværdigt, at information om og svar på ovenstående tilgår auktionshusene, så det kan konstateres at lovgivningen er håndterbar, og så auktionshusene kan vurdere hvilke omkostninger lovgivningen må forventes at medføre internt og eksternt

Spørgsmål eller bemærkninger til det fremsendte kan rettes til undertegnede eller direktør Jakob Dupont, der er cc på denne mail.

Med venlig hilsen

Frank Søbo
Økonomichef

Bruun Rasmussen Kunstauktioner

Sundkrogsgade 30 · 2150 Nordhavn

Tel: 8818 1031

bruun-rasmussen.dk

Fra: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>

Dato: mandag den 17. december 2018 kl. 14.14

Til: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>

Cc: "Cecilie Sander Bernbom (FT)" <CEB@FTNET.DK>, "Jette Signe Kristiansen (FT)" <JEK@ftnet.dk>, "Karen Havers-Andersen (FT)" <KAN@FTNET.DK>

Emne: Høring - Udkast til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed

Til høringsparterne

Herved sendes udkast til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed i offentlig høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Formålet med forslaget er blandt andet at indføre nye og præciserede lovgivningsmæssige tiltag, der skal styrke indsatsen mod, at kriminelle misbruger danske virksomheder og det finansielle system til hvidvask og finansiering af terrorisme, ligesom ændringerne skal forhindre, at den finansielle stabilitet og tilliden til det finansielle system skades.

Det bemærkes, at Erhvervsstyrelsen samtidig udsender udkast til forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5.. hvidvaskdirektiv) i høring.

Finanstilsynet skal bede om at modtage eventuelle bemærkninger senest **fredag den 18. januar 2019**.

Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail til hoeringer@ftnet.dk med kopi til ceb@ftnet.dk og kan@ftnet.dk.

Eventuelle spørgsmål til lovforslaget kan rettes til fuldmægtig Cecilie Sander Bernbom på telefon 33 55 82 39, specialkonsulent Jette Signe Kristiansen på telefon 33 55 83 05 eller undertegnede på telefon 33 55 83 30.

Med venlig hilsen

Karen Havers-Andersen

Chefkonsulent, cand. jur.

Juridisk Kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø

Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00

Direkte tlf.: +45 33 55 83 30
<mailto:kan@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Fra: Simon Bay Nielsen
Til: [Høringer](#)
Cc: csb@ftnet.dk; [Karen Havers-Andersen \(FT\)](#); [Eva Voigt](#)
Emne: Vedr. J.nr. 1911-0026 udkast til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed i offentlig høring - vort j.nr. H.23-18-027
Dato: 18. januar 2019 14:53:59
Vedhæftede filer: [image001.png](#)

Til Finanstilsynet.

Dansk Ejendomsmæglerforening takker for muligheden for at afgive høringssvar i nærværende høring vedr. ændring af hvidvaskloven m.fl..

Vedr. indberetningskravet:

Det foreslås i ændring af § 1, nr. 20, at de af hvidvaskloven forpligtede skal foretage indberetning i uoverensstemmelser mellem de i Erhvervsstyrelsens register registrerede reelle ejere af en kunde, og de faktisk konstaterede forhold. Foreningen skal henstille til, at det overvejes, hvorvidt denne kontrol skal kræves foretaget af de af hvidvaskloven forpligtede, som det må antages allerede tager stilling til uoverensstemmelser, hvor sådanne giver anledning til undersøgelse og evt. underretning iht. allerede gældende forpligtelser. Hvis der indføres en særskilt bestemmelse, oprettes i realiteten endnu et indberetningskrav, der reelt ikke er affødt af risikoen for hvidvask eller terrorfinansiering, men i flere tilfælde vil kunne risikere at blive et spørgsmål om vedligehold af en offentlig database. Det må overvejes, om der kan præciseres en væsentlighedsbetragtning, alternativt en afvejning af hvorvidt uoverensstemmelsen er tilsigtet eller ej jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse.

Vedr. formidling af lejemål:

Det foreslås i til ændring af § 1, stk. 1, nr. 16, at der indføres en præcisering af lovens anvendelsesområde, således man nationalt fastslår, at ejendomsmæglere, når disse formidler lejemål, er omfattet af hvidvasklovens forpligtelser. Foreningen er bekendt med, at dette ikke skal ændre på den nuværende nationale tilstand, hvorefter ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder anses som forpligtet i udlejningsformidlingen iht. nugældende nationale bestemmelser.

Foreningen må dog selvsagt henlede opmærksomheden på forslaget egne bemærkninger til den foreslåede bestemmelse og henstille til, at den nationale lovgivnings forpligtelser bringes i overensstemmelse med tilsvarende forpligtelser for tilsvarende virksomheder og personer, der løser tilsvarende opgaver i det resterende EU. Alternativet synes ikke argumenteret eller underbygget i lovforslagets bemærkninger.

Det skal hertil bemærkes, at selvom foreningen anerkender det rent politisk uhensigtsmæssige udadtil i - tilsyneladende - at "lempe" en eksisterende forpligtelse, må der stadig må tages hensyn til, at der helt overvejende er indlejret en risikobaseret tilgang som hvidvasklovens formål. At ejendomsmæglere er forpligtet til at gennemføre f.eks. kundekendskabsprocedurer for også mindre lejemål, belaster ejendomsmæglervirksomheder i et omfang, der risikerer at fjerne opmærksomhed fra mere risikable transaktioner. Dette må oplagt også være en del af bevæggrunden for, at 5. hvidvaskdirektiv tager eksplicit stilling til en beløbsgrænse.

Foreningen henstiller til, at der ligeledes i forslaget præciseres, at en lejer af et lejeemne udbudt via en ejendomsmægler ikke anses som ejendomsmæglerens kunde. Ligeledes må det forholde

sig, såfremt ejendomsmægler repræsenterer lejer, hvor udlejer tilsvarende i realiteten ikke kan anses som ejendomsmæglerens kunde.

Foreningen gør i forlængelse af ovenstående opmærksom på den konkurrencemæssige særstilling, som virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17, har fået iht. bemærkningerne til nugældende hvidvasklov, L41 2016-2017, hvorefter disse er undtaget hvidvasklovens forpligtelser i det omfang disse formidler lejemål. Hertil skal henledes opmærksomheden på forslagens egne bemærkninger om at sikre ensartethed i loven som argument for at fravige direktivnær implementering.

Vedr. eksisterende krav til identificering og databeskyttelseshensyn:

Endvidere tillader foreningen sig at anbefale, at der i forbindelse med behandling af den eksisterende nationale lovgivning tages stilling til, at de administrative og økonomiske byrder for de af hvidvasklovens forpligtede i sagens natur overføres til disses kunder. Herunder også, at de databeskyttelsesretlige hensyn ift. bl.a. dataminimering tages i betragtning, hvilket bør føre til et øge fokus på at skærpe hvidvasklovens forpligtelser, hvor risikoen er højest, og omvendt hvor dette ikke er tilfældet. Et særligt tiltag er definitionen af identitetsoplysninger som navn og cpr-nr. for kunder, der er fysiske personer, hvilket i praksis er tilsvarende for reelle ejere (om end dette ikke er direkte defineret i nugældende § 11, stk. 1, nr. 3). Denne definition er alene national, og giver en negativ særstilling for danske personer, der er reel ejer bag en juridisk person, overfor internationale kunder, der ikke er i besiddelse af et cpr-nr.

Cpr-nr. har iht. databeskyttelsesloven en særlig status i det danske samfund, og skal som følge heraf skal nyde en særlig beskyttelse, og skal behandles i overensstemmelse hermed. Hvidvasklovens forpligtelser medfører, at f.eks. personer der har bestyrelsesposter i private andelsboligforeninger eller tilsvarende, skal identificeres som reelle ejere, idet reelle ejere i vanlig forstand typisk ikke eksisterer i disse foreninger. Dette betyder for disse personer, at deres navn og cpr-nr. vil blive behandlet og herefter opbevaret i 5 år hos en række af de af hvidvaskloven forpligtede virksomheder, hvor andelsboligforeningen har været kunde, også i enkelte og begrænsede forretningsforbindelser. Nødvendigheden heraf bør tages op til revision, således at der f.eks. i lavrisikosituationer, som det ofte vil være tilfældet ved f.eks. andelsboligforeninger, vil være tilstrækkelig identifikation ved navn og fødselsdato. Således vil man være i stand til at begrænse behandlingen og dermed beskytte disse personers cpr-nr. fra eksponering, tilsvarende hvis de blev kunder i en anden virksomhed, der ikke var forpligtet af den danske hvidvasklov med tilhørende særstilling for cpr-nr. som identifikation.

Vedr. eksisterende bestemmelse om repræsentanter:

Foreningen skal desuden foreslå, at der i forbindelse med behandling af den eksisterende nationale lovgivning forsøges en omformulering af nugældende § 11, stk. 2, således at det bliver direkte klarlagt hvorvidt og hvorledes personer, der i kraft af deres ansættelse eller fuldmagtforhold, handler på vegne af en juridisk person, skal identificeres og kontrolleres.

Vedr. lovens bilag:

Endvidere skal foreningen anmode om, at den direktivnære formulering af bidraget til lovens bilag 3, som er foreslået under § 1, nr. 86, præciseres i det endelige lovforslags bemærkninger, således det fremgår klart og gerne eksemplificeret i hvilke situationer, denne risikofaktor vil være relevant. Såfremt det er muligt, anmodes om tilsvarende præcisering i selve bilag 3 vedr. den under nr. 1, litra b anførte risikofaktor; "Juridiske personer eller juridiske arrangementer, som er

personlige formueforvaltningsselskaber.”

Foreningen skal henlede opmærksomheden på, at bilagene og formuleringerne heri i vid udstrækning anvendes direkte som arbejdsdokumenter, også af virksomheder og medarbejdere, der ikke nødvendigvis er eller skal være juridisk uddannet.

Undertegnede er til rådighed ved spørgsmål eller kommentarer til ovenstående.

God dag.

Med venlig hilsen

Simon Bay Nielsen
MÆGLERFAGLIG KONSULENT
Ejendomsmægler, MDE
Mæglerfaglig afdeling

Islands Brygge 43
2300 København S
Tel: 32 64 45 31
Mail: sbn@de.dk

Læs hvordan, hvorfor og hvornår vi behandler dine personoplysninger i vores [Persondata- og cookiepolitik](#).

Finanstilsynet

Juridisk Kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

*Alene sendt via e-mail til hoeringer@ftnet.dk
med kopi til kan@ftnet.dk og csb@ftnet.dk*

Advokatfirma | Law Firm

Bredgade 30
DK-1260 København K
T: +45 72 15 72 05
www.camphausen.dk

Kontorfællesskab mellem
selvstændige advokater

CVR 35 34 56 12

Michael Camphausen

Partner, Advokat (L), PhD
M: +45 22 30 60 65
mca@camphausen.dk

18. januar 2019

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven – implementering af AMLD5 i hvidvaskloven

Finanstilsynet har den 17. december 2018 sendt ovennævnte lovudkast i høring. Nærværende høringssvar er afgivet i fællesskab af en række etablerede og nye finansielle teknologivirksomheder (fintech virksomheder) med aktuelle og/eller potentielle aktiviteter inden for betalingsområdet i bred forstand: **Clearhaus A/S, Ernit ApS, FarPay ApS, Lunar Way A/S, MoneyFlow Group ApS, MyMonii ApS, Reepay A/S, Spiir A/S, Subaio ApS, Swiipe ApS** under fællesbetegnelsen Dansk Fintech Alliance (DAFINA), idet visse af virksomhederne i dag er betalingsinstitutter, udbydere af betalingsinitieringstjenester og/eller udbydere af kontooplysnings-tjenester med tilladelse fra Finanstilsynet under den nye lov om betalinger.

Vi takker for muligheden for at afgive dette fælles, uddybende høringssvar, som har fokus på det særskilte spørgsmål om, hvorvidt de såkaldte tredjepartsudbydere efter lov om betalinger, dvs. udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester, bør/skal være omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde. Det er på forhånd afstemt med Finanstilsynet, at dette særskilte spørgsmål kan adresseres af virksomhederne i forbindelse med nærværende høring, og at Finanstilsynet vil admittere spørgsmålet og forholde sig nærmere hertil som led i høringsprocessen og lovforslagsprocessen.

Baggrunden herfor er således, at spørgsmålet hverken blev adresseret af lovgiver i forbindelse med den nylige implementering af PSD2 i den nye betalingslov eller den nylige implementering AMLD4 i den nye hvidvasklov, som tilsammen indførte

de nye tredjepartsaktører i betalingslovgivningen og automatisk lod disse være omfattet af hvidvasklovgivningen herhjemme qua den generelle henvisning i hvidvaskloven til betalingstjenesterne oplistet i bilag 1 til betalingsloven, herunder altså også de nye tredjepartstjenester i form af betalingsinitieringstjenester og kontooplysningstjenester.

Ved et efterfølgende samlelovforslag på det finansielle område blev henvisningen i hvidvaskloven til bilag 1 i betalingsloven dog ændret, således at henvisningen ikke længere omfatter kontooplysningstjenester. I denne forbindelse blev der imidlertid ikke samtidig taget stilling til fra lovgivers side, hvorvidt den automatiske henvisning til betalingsinitieringstjenester på samme måde burde udgå (dvs. oprindeligt ikke burde have været medtaget), således at begge former for tredjepartsaktører, dvs. både udbydere af kontooplysningstjenester og udbydere af betalingsinitieringstjenester, alligevel *ikke* omfattes af hvidvaskloven.

Med andre ord har lovgiver hidtil ikke i realiteten taget nærmere begrundet stilling til, hvorvidt udbydere af betalingsinitieringstjenester overhovedet bør være omfattet af hvidvaskreguleringen; og det er således dette særskilte implementeringsspørgsmål, som Finanstilsynet og lovgiver mest nærliggende bør tage reel stilling til i forbindelse med netop nærværende lovudkast i høring, dvs. ved nærværende implementering af AMLD5 i hvidvaskloven, idet AMLD5 i sammenhæng med AMLD4 og PSD2 samtidig giver Finanstilsynet og lovgiver det afklarende svar på, hvorvidt EU-reguleringen på området tager stilling til spørgsmålet, jf. nærmere herom straks nedenfor.

Sammenfattende er det vores opfattelse – som nærmere begrundet nedenfor – at udbydere af betalingsinitieringstjenester *ikke* bør være omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde, og at der er tale om unødvendig, byrdefuld og innovationsbegrænsende overimplementering uden betydning for den reelle hvidvaskrisiko, såfremt det fastholdes, at udbydere af betalingsinitieringstjenester skal være omfattet af hvidvaskloven. Dette vil være til væsentlig skade for konkurrencen og den digitale udvikling på betalingsområdet og således til skade for både fintech virksomheder, e-handelsvirksomhederne og forbrugerne.

Det giver alt andet lige kun mening – både i et hvidvaskrisikomæssigt perspektiv og i et legitimt samfundsmæssigt perspektiv – at underlægge virksomheder, herunder udbydere af betalingsinitieringstjenester, hvidvaskreguleringen (dvs. AML- og KYC-procedurer mv.), i det omfang virksomhedernes/udbydernes tjenester selvstændigt indebærer en risiko for eller en øget risiko for hvidvask, og i det omfang der er reelle fordele ved at lade virksomhederne/udbyderne omfatte af hvidvaskreguleringen med henblik på at bekæmpe og forebygge hvidvask.

Vi **opfordrer** derfor til – som nærmere begrundet nedenfor – at udbydere af betalingsinitieringstjenester udgår af hvidvaskloven (på samme måde som udbydere af kontooplysningstjenester), alternativt at udbydere af betalingsinitieringstjenester underlægges hvidvasklovens regler (KYC-procedurer mv.) i et begrænset og hvidvaskrisikoberettiget omfang, dvs. at hvidvaskloven helt eller delvist *ikke* finder anvendelse på udbydere af betalingsinitieringstjenester afhængig af betalingsinitieringstjenesternes og de initierede betalingers karakter, antal, størrelse, omfang, hyppighed, kundesegment mv.

Bemærkninger vedrørende EU-reguleringen på betalingsområdet og hvidvaskområdet

Det bemærkes, at de omhandlede tredjepartsaktører i form af udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester blev indført i EU-reguleringen ved PSD2 fra november 2015 (direktiv 2015/2366). AMLD4 hidrører allerede fra maj 2015 (direktiv 2015/849). AMLD5 hidrører fra maj 2018 (direktiv 2018/843). PSD2 og dermed den nyindførte EU-regulering af udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester hidrører således fra perioden mellem AMLD4 og AMLD5. Derfor kan det ikke udledes af AMLD4 i sig selv, hvorvidt udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester omfattes af den nugældende hvidvaskregulering.

Det bemærkes videre, at AMLD5 ikke ændrer på AMLD4 i netop denne henseende. AMLD5 udvider alene anvendelsesområdet for hvidvaskreguleringen med nye aktører i form af eksempelvis udbydere af veksling mellem fiat-valutaer og virtuelle valutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger. Med andre ord udvider AMLD5 ikke anvendelsesområdet for hvidvaskreguleringen med de nye tredjepartsaktører på betalingsområdet i form af udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester.

Dette kan udledes af, at AMLD5 tilsigtet fastholder den specifikke henvisning i AMLD4 til PSD1 (via den mellemliggende henvisning til CRD4/CRR) og således til bilag 1 til PSD1 med oversigt over de betalingstjenester, som er omfattet af PSD1, hvilke altså ikke omfatter udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester (de nye tredjepartsudbydere). AMLD5 ændrer på denne vis ikke den specifikke henvisning til PSD2 i stedet og dermed ikke til det udvidede bilag 1 til PSD2 med oversigt over de betalingstjenester, som er omfattet af PSD2, herunder udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester.

Endvidere bemærkes det, at PSD2 ikke i sig selv medtager en konsekvensændring af AMLD4 i så henseende (PSD2 er ændringsdirektiv til andre direktiver på betalingsområdet, men altså ikke AMLD4). PSD2 overlader således spørgsmålet om hvidvaskreguleringens eventuelle anvendelse på de nye tredjepartsaktører i form af udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester til AMLD4 og AMLD5, og AMLD4 i sammenhæng med AMLD5 overlader herefter det selvsamme spørgsmål til national ret at bestemme.

Med andre ord følger det ikke af EU-reguleringen på området, at udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester skal/bør være omfattet af hvidvaskreguleringen, hvilket ifølge EU er begrundet i, at udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester ikke på noget tidspunkt er i besiddelse af midler, og ikke på noget tidspunkt indgår i betalingstransaktioner som sådan, dvs. der er ikke tale om egentlige betalingstjenester i gængs forstand, jf. nærmere nedenfor.

Dette er efterfølgende bekræftet af EBA, som i sin endelige rapport om EBA guidelines under PSD2 om tilladelsesansøgningsprocessen for betalingsinstitutter, udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester udtrykkeligt anfører (EBA/GL/2017/09 – 11/07/2017, side 107, punkt 83 – egen fremhævning):

*”PSD2 does not provide for any exemption for PISPs in relation to AML. **It might be the case that they are obliged entities under national law:** there are other entities that do not enter into possession of funds and are subject to AML regulation.”*

EBA konstaterer således, at PSD2 på den ene side ikke specifikt undtager udbydere af betalingsinitieringstjenester (PISP) fra hvidvaskreguleringen, og omvendt at PSD2 på den anden side heller ikke specifikt lader udbydere af betalingsinitieringstjenester være omfattet af hvidvaskreguleringen, idet spørgsmålet herom er overladt til national ret, som kan – men ikke nødvendigvis skal – lade udbydere af betalingsinitieringstjenester være omfattet af den nationale hvidvaskregulering, dvs. hvidvaskloven herhjemme.

I øvrigt foreskriver PSD2 (selve direktivet, og ikke blot guidelines hertil) udtrykkeligt med hensyn til tilladelsesansøgningsprocessen for betalingsinstitutter, udbydere af betalingsinitieringstjenester mv., at det kun er de institutter/udbydere, der er omfattet af EU-hvidvaskreguleringen, som i forbindelse med ansøgningen om tilladelse skal beskrive de interne kontrolforanstaltninger, der af det ansøgende institut/ud-

byder er indført for at opfylde AML-reguleringen, dvs. også i denne specifikke henseende overlader PSD2 spørgsmålet om hvidvaskreguleringens eventuelle anvendelse på de nye udbydere af betalingsinitieringstjenester til først AMLD4 og siden AMLD5 og følgelig i sidste ende til den nationale lovgivning på området.

EBA's klare udmelding ovenfor må endda forstås således, at den nationale lovgivnings udgangspunkt ligefrem må være – ligesom EU-reguleringens, dvs. AMLD4 på det tidspunkt – at udbydere af betalingsinitieringstjenester ikke omfattes af hvidvaskreguleringen, idet disse udbydere ikke er i besiddelse af midler, men at national ret efter omstændighederne kan lade udbyderne være omfattet (helt eller delvist). Dette ændrer AMLD5 ikke efterfølgende på.

Allerede af den grund er der derfor tale om unødigt overimplementering efter regeringens udtrykkelige principper for implementering af EU-regulering, når/hvis Finanstilsynet og lovgiver automatisk fraviger EU-reguleringen på området og fraviger det ovennævnte udgangspunkt i AMLD4 og AMLD5 og uden videre lader udbydere af betalingsinitieringstjenester være fuldt ud omfattet af hvidvaskloven herhjemme, dvs. uden en nærmere stillingtagen til, hvorvidt og i hvilket omfang udbydere af betalingsinitieringstjenester overhovedet bør være omfattet af hvidvaskloven.

Bemærkninger vedrørende hvidvasklovens anvendelse på udbydere af betalingsinitieringstjenester

Det er vores opfattelse, at udbydere af betalingsinitieringstjenester ikke (fortsat) bør være omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde – ikke alene, fordi der vil være tale om unødigt overimplementering som nævnt ovenfor, og fordi denne overimplementering alt andet lige vil være byrdefuld og fordyrende for disse udbydere – men i højere grad, fordi det i grunden ikke giver mening ud fra et hvidvaskrisikomæssigt perspektiv og dermed et legitimt samfundsmæssigt perspektiv at lade netop disse tredjepartsudbydere være omfattet (fuldt ud) af hvidvaskloven, når karakteren af disse udbyderes tjenester tages i betragtning.

En udbyder af betalingsinitieringstjenester udbyder således ikke egentlige betalingstjenester eller finansielle tjenester, men formidler alene betalerens betalingsordre til banken. Udbyderen indgår på denne vis ikke som selvstændig part eller selvstændigt led i betalingstransaktionskæden, men optræder alene som formidler/fuldmægtig for betaleren. Det er reelt ikke udbyderen, som iværksætter betalingen, men betaleren som gør dette via udbyderen som sin formidler/fuldmægtig.

Det er således en udbredt misforståelse, at udbyderen selvstændigt iværksætter betalingen, dvs. selvstændigt afgiver betalingsordren til banken. Det følger udtrykkeligt af PSD2 og af betalingsloven, at betalingsordren er en instruktion fra betaleren, ikke udbyderen, til banken om at gennemføre betalingen, og udbyderen transmitterer derfor kun den af betaleren afgivne betalingsordre / instruktion på betalere-rens vegne.

Med andre ord initierer udbyderen ikke selve betalingen, men initierer alene beta-lerens betalingsordre efter anmodning fra og på vegne af betaleren, jf. de udtryk-kelige PSD2 definitioner af begreberne betalingsinitieringstjeneste og betalingsor-dre, dvs. udbyderen iværksætter ikke en betaling, men iværksætter en betalingsor-dre om betaling.

Udbyderen må således hverken selv afgive en betalingsordre/betalingsinstruks, selv indgå i en betalingstransaktion, selv eksekvere eller gennemføre en betalings-transaktion eller selv komme i besiddelse af brugerens betalingsmidler / betalere-ns midler. Derfor er der ingen selvstændig hvidvaskrisiko forbundet med udbydere-rens formidlerrolle.

En udbyder af betalingsinitieringstjenester, som ikke samtidig har tilladelse til at udbyde andre betalingstjenester end netop betalingsinitieringstjenester, dvs. den rene tilladelse som udbyder af betalingsinitieringstjenester, må således ikke for-veksles med almindelige betalingsinstitutter og disses almindelige betalingstjene-ster i form af gennemførelse af betalingstransaktioner og pengeoverførelser, ud-stedelse og indløsning af betalingsinstrumenter mv.

Disse betalingsinstitutter udbyder egentlige betalingstjenester / finansielle tjene-ster, de kommer i besiddelse af brugerens betalingsmidler / betalere-ns midler, de holder egne betalingskonti i bankerne, og de optræder som selvstændige led i be-talingstransaktionskæden – alt sammen i modsætning til de rene udbydere af be-talingsinitieringstjenester. Derfor er der naturligvis en selvstændig hvidvaskrisiko forbundet med disse betalingsinstitutters rolle.

Dertil kommer, at en udbyder af betalingsinitieringstjenester aldrig kan have et selv-stændigt kundeforhold til betaleren/brugeren, som rækker videre end betale-rens/brugere-ns kundeforhold med banken. Betaleren/brugeren vil altid være kunde i den pågældende bank, som eksekverer og gennemfører betalingen, og betalings-modtageren vil tilsvarende altid være bankkunde. Dette understreger også rollen som blot formidler for udbyderen af betalingsinitieringstjenester.

Dette er således også i modsætning til de almindelige betalingsinstitutter, idet et betalingsinstituts kunder ikke nødvendigvis samtidig vil være kunder i den eller de underliggende banker, som betalingsinstituttet gør brug af, dvs. hvor betalingsinstituttet selv er kunde / hvor betalingsinstituttet har sine betalingskonti til brug for sine selvstændige betalingstjenester. Derfor vil der altid være en selvstændig hvidvaskrisiko forbundet med de almindelige betalingsinstitutters betalingstjenester, hvorimod der aldrig kan opstå en lignende yderligere hvidvaskrisiko forbundet med en ren betalingsinitieringstjeneste, idet denne aldrig kan række videre end bankens betalingstjeneste initieret af formidleren/tredjeparten.

Der er netop derfor, at udbydere af betalingsinitieringstjenester (ligesom udbydere af kontooplysningstjenester) betegnes tredjeparter / tredjepartsudbydere / tredjepartsaktører, dvs. i modsætning til banker og i modsætning til almindelige betalingsinstitutter. Disse tredjepartsudbydere har intet finansielt kundeforhold med brugerne af tjenesterne og tilfører intet selvstændigt eller yderligere til betalingstransaktionskæden og indebærer dermed ikke en yderligere / forøget hvidvaskrisiko.

PSD2 indeholder ligefrem et decideret og udtrykkeligt forbud mod, at udbydere af betalingsinitieringstjenester kommer i besiddelse af midler. Hvis udbyderne gør det, udløser det således krav om udvidet tilladelse som et almindeligt betalingsinstitut.

Med andre ord vil banken som førstepart (såfremt betaleren betragtes som andenpart) altid være omfattet af hvidvaskloven og lovens KYC-procedurer mv. og dermed altid have afdækket den fulde hvidvaskrisiko forbundet med kunden/betaleren og dennes betaling (som alene eksekveret og gennemført af banken), uanset hvem der har initieret betalingsordren. Såfremt udbyderen af betalingsinitieringstjenesten også underlægges hvidvaskloven og lovens KYC-procedurer, vil der i realiteten være tale om dobbelt-procedurer – såkaldt double checks – på den selvsamme kunde og den selvsamme betaling, som intet yderligere tilfører i afdækningen af hvidvaskrisikoen.

Idet udbyderen af betalingsinitieringstjenesten aldrig har et kundeforhold med betaleren, som rækker videre end bankens kundeforhold med betaleren, idet betaleren altid i forvejen (og altså ikke blot efterfølgende i forhold til udbyderen af betalingsinitieringstjenesten) vil have etableret kundeforholdet i banken, og idet udbyderen af betalingsinitieringstjenesten aldrig vil/kan gennemføre betalingen og aldrig vil/må komme i besiddelse af midlerne – dvs. hverken selv holder eller flytter midlerne, idet kun banken må holde og flytte midlerne – må udbyderen af betalingsinitieringstjenesten alt andet lige kunne forlade sig på de KYC-procedurer mv., som banken allerede har gennemført, og som fuldt ud afdækker den relevante hvidvaskrisiko.

I øvrigt bemærkes, at betalingsudbydere, der alene opererer som betalingsgateways og dermed ikke kommer i besiddelse af midler, ikke er omfattet af PSD2 eller af betalingsloven, ikke er underlagt finansiell tilladelsespligt og dermed ikke er omfattet af hvidvaskreguleringen. Udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester kommer heller ikke i besiddelse af midler og er derfor kun omfattet af PSD2 og af betalingsloven og er således kun underlagt finansiell tilladelsespligt som modstykke til den nye adgangsret (tredjepartsadgang) til bankernes betalingskonti, som PSD2 og betalingslovens indfører; dvs. udbydere, der alene opererer som udbydere af betalingsinitieringstjenester og/eller kontooplysningstjenester, bør ligesom udbydere, der alene opererer som betalingsgateways, ikke omfattes af hvidvaskreguleringen, idet der ingen selvstændig eller forøget hvidvaskrisiko er forbundet med disse udbyderes tjenester. Under alle omstændigheder er der ikke en større hvidvaskrisiko forbundet med de tjenester, en ren udbyder af betalingsinitieringstjenester og/eller kontooplysningstjenester udbyder, sammenholdt med de tjenester, en ren udbyder af betalingsgateways udbyder, hvorfor det ikke giver mening kun at undtage visse af disse udbydere (altså kun betalingsgateways), men ikke dem alle, fra hvidvaskloven.

Bemærkninger vedrørende formålet med reguleringen af udbydere af betalingsinitieringstjenester

Det er endvidere vores opfattelse, at det i væsentligt omfang vil begrænse den konkurrence og innovation på betalingsområdet, som reguleringen i PSD2 og betalingsloven med indførelsen af de nye tredjepartsaktører tilsigter at fremme, såfremt udbydere af betalingsinitieringstjenester (fortsat) skal være omfattet af hvidvaskloven (helt eller delvist).

Der henvises i denne forbindelse til formålet med PSD2 og den nye regulering på området, som netop med hensyn til betalingsinitieringstjenester er rettet mod fintech virksomheder (startup virksomheder) og e-handelsvirksomheder (detailhandel/webshops), dvs. virksomheder som typisk ikke udbyder tjenester, ydelser, varer eller produkter af finansiell karakter, og virksomheder som i langt højere grad end egentlige finansielle aktører (banker, almindelige betalingsinstitutter mv.) vil blive unødigt hårdt ramt omkostningsmæssigt, administrationsmæssigt, forretningsmæssigt, kundeoplevelsesmæssigt mv. ved at blive underlagt hvidvaskloven (fuldt ud) – og dette forventeligt i et sådant omfang, at det ligefrem vil være en afgørende hindring for sådanne virksomheder for at forfølge muligheden for at udbyde disse betalingsinitieringstjenester til forbrugerne.

Således er formålet med betalingsinitieringstjenester som bekendt at fremme konto-til-konto-betalinger mellem især e-handelsvirksomhederne og deres kunder/forbrugerne, hvormed e-handelsvirksomhederne og forbrugerne kan undgå de fordyrende betalingsmellemed i form af betalingskortudbydere og dermed kan nedsætte transaktionsomkostningerne. Dette kan på denne vis ske ved, at e-handelsvirksomhederne / e-handelsplatformene selv bliver udbydere af betalingsinitieringstjenester eller ved, at de integrerer betalingsinitieringsløsninger udbudt af fintech virksomheder (PSD2 understøtter begge varianter).

Men formålet hermed og fordelene herved udvandes selvsagt i det omfang e-handelsvirksomhederne og fintech virksomhederne underlægges nye fordyrende og omkostningstunge AML- og KYC-procedurer mv. – især set i lyset af, at der ingen yderligere hvidvaskrisiko er forbundet med betalingsinitiering / formidlingen af kundens betalingsordre til banken som ovenfor nævnt.

Dertil kommer, at kunden/betaleren/forbrugeren alt andet lige vil opleve det som en mere besværlig og særlig begrænsende foranstaltning, hvis kunden i købs- og betalingssituationen på e-handelsvirksomhedens hjemmeside (webshop) underlægges KYC-procedurer på ny (kunden har jo i forvejen været dette igennem ved den forudgående kundeoprettelse i kundens bank, hvor kundens konto til brug for konto-til-konto-betalingen allerede er etableret), og kunden/forbrugeren vil derfor antageligt fravælge den ellers for alle parter billigere, nye betalingsinitieringsløsning for i stedet at vælge den eksisterende, bekvemme men for alle parter dyrere betalingskortløsning.

Dermed udvandes ikke blot formålet med PSD2 og den nye betalingslov, men reguleringen kan endda komme til at virke stik modsat hensigten, hvormed formålet med de nye tredjepartsaktører på betalingsområdet til gavn for virksomhederne og forbrugerne fuldstændig forspildes. Følgelig vil konkurrencen og innovationen på betalingsområdet blive sat i stå, inden den for alvor er kommet i gang.

Det er således ikke urealistisk, at en lang række e-handelsvirksomheders og fintech startup virksomheders overvejelser om at udbyde betalingsinitieringstjenester vil strande alene på det forhold, at virksomhederne som udbydere heraf (fortsat) underlægges hvidvaskloven, herunder de efter omstændighederne tunge AML- og KYC-procedurer, som på ingen måde har en naturlig relation til disse virksomheders forretningsmæssige aktiviteter af ikke-finansiell karakter, og som på ingen måde bidrager til at afdække en (yderligere) hvidvaskrisiko, som ikke i forvejen er afdækket af virksomhedernes og kundernes/forbrugernes banker.

Hvor betalingsloven har givet en tiltrængt hånd til e-handelsvirksomhederne, fintech virksomhederne og forbrugerne, risikerer hvidvaskloven at trække hele hånden tilbage – og i så fald er man lige vidt til skade for innovationen, digitaliseringen og konkurrencen på betalingsområdet.

Et illustrativt eksempel og afsluttende bemærkninger

Som illustration af ovenstående kan følgende eksempel fremdrages: En elektronisk boghandel ønsker (selv eller via en fintech) at initiere konto-til-konto-betalinger fra bogkøberen til sig selv ved boghandlerens salg af bøger i webshoppens for at undgå de fordyrende betalingsmellemlid, betalingskortløsninger mv. Bogkøberen er i forvejen bankkunde i den bank, som skal overføre købesummen ved bogkøbet, akkurat som boghandleren i forvejen er bankkunde i den bank, hvortil købesummen skal overføres, dvs. bankkundeforholdene er allerede oprettet, ligesom bankkontiene til brug for konto-til-konto-betalingen allerede er etableret.

I en sådan situation synes det unødigt byrdefuldt, uproportionalt og i grunden uden mening i et hvidvaskrisikomæssigt perspektiv, at boghandleren (på ny) skal gennemføre og bogkøberen/forbrugeren (på ny) skal underkastes AML- og KYC-procedurer blot for at boghandleren kan sælge og forbrugeren kan købe den pågældende bog (af beskeden værdi). Betalingsinitieringsløsningen i denne situation øger på ingen måde hvidvaskrisikoen forbundet med bogkøbet og betalingen herfor, og både bogsælger og bogkøber må derfor kunne forlade sig på den hvidvaskkontrol mv., som allerede er udført af bankerne.

Bogsælgeren risikerer ligefrem, at bogkøberen vælger en anden boghandel med den dyrere betalingskortløsning, men hvor forbrugeren ikke på ny udsættes for unødige KYC-procedurer mv. blot for at købe en bog (sat på spidsen: forbrugeren skal ikke udsættes for at skulle indsende/uploade kopi af pas og kørekort til boghandleren og for at svare på forventet forretningsomfang med boghandleren blot for at kunne købe en enkelt bog – i så fald mister boghandleren forbrugeren som kunde).

Dette vil aldrig kunne fungere i praksis – hverken for boghandleren eller for andre e-handelsvirksomheder – og dette har som ovenfor nævnt heller aldrig været meningen med PSD2 og de nye tredjeparters mulighed for at kunne udbyde innovative, konkurrencedygtige, nemme og billige betalingsinitieringstjenesteløsninger.

Ovenstående tilsiger alt andet lige – i overensstemmelse med formålet med PSD2 og med udgangspunktet i AMLD4 og AMLD5 – at udbydere af betalingsinitieringstjenester *ikke* omfattes af hvidvasklovens anvendelsesområde, eller i det mindste

– som et alternativ – at disse udbydere *ikke* underlægges lovens AML- og KYC-procedurer fuldt ud, dvs. at hvidvaskloven (og/eller den tilhørende hvidvaskvejledning) i det mindste anerkender og tager højde for, at særlige forhold gør sig gældende for de pågældende udbydere, hvormed udbyderne alene omfattes af hvidvasklovens regler, krav og procedurer mv. i et begrænset og hvidvaskrisikoberettiget omfang, dvs. at hvidvaskloven helt eller delvist *ikke* finder anvendelse på udbydere af betalingsinitieringstjenester afhængig af betalingsinitieringstjenesternes og de initierede betalingers karakter, antal, størrelse, omfang, hyppighed, kundesegment mv.

I denne forbindelse henvises til visse andre EU-landes regulering på området, som tilsyneladende har taget højde for ovenstående, eksempelvis ved i den nationale hvidvaskregulering at foreskrive, at betalingsinitieringstjenester pr. definition udgør lav-risiko-tjenester, og at udbyderen af betalingsinitieringstjenester derfor kun skal gennemføre visse KYC-procedurer i tilfælde af mistanke om hvidvask i den konkrete situation; eller eksempelvis ved i den nationale hvidvaskregulering at foreskrive, at udbyderen af betalingsinitieringstjenester kun skal gennemføre visse KYC-procedurer i tilfælde af gentagne eller langvarige relationer til betaleren, og eventuelt kun i erhvervsforhold.

Vi **opfordrer** derfor til, at der af tilsynet foretages et regulatorisk EU-nabotjek i så henseende, således at danske udbydere af betalingsinitieringstjenester i det mindste ikke stilles konkurrencemæssigt ringere end udbydere af betalingsinitieringstjenester hidrørende fra de nævnte lande, hvor der i den nationale hvidvaskregulering er taget højde for netop den særlige karakter af disse udbyderes tjenester.

I øvrigt bemærkes, at de nye tredjepartsaktører i form af udbydere af betalingsinitieringstjenester og udbydere af kontooplysningstjenester i forvejen er underlagt de nye regler i betalingsloven og i PSD2 om såkaldt stærk kundeautentifikation, hvor der i forbindelse med fx betalingsinitieringen sker en sikker identifikation af kunden over for banken, hvorfor det således vil være oplagt at overveje (eksempelvis i forbindelse med den snarlige revidering af hvidvaskvejledningen), at den stærke kundeautentifikation og identifikationen forbundet hermed kan indgå i eller udgøre udbyderens tilstrækkelige KYC-procedurer efter hvidvaskloven for at undgå unødige dobbeltidentifikationsprocedurer, dvs. i det omfang udbydere af betalingsinitieringstjenester efter implementeringen af AMLD5 fortsat vil være omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde (helt eller delvist).

Vi står gerne til rådighed for yderligere dialog om ovennævnte forhold, både de mere generelle bemærkninger vedrørende EU-reguleringen på området og de

mere specifikke af slagsen vedrørende hvidvasklovens anvendelse helt eller delvist på udbydere af betalingsinitieringstjenester i lyset af betalingsloven og dens formål.

Afgivet i fællesskab af fintech virksomhederne og DAFINA repræsentanterne:

Til Finanstilsynet,

København 18 januar 2019.

hoeringer@ftnet.dk

cc: kan@ftnet.dk ceb@ftnet.dk

Høring - Udkast til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed

Vi tager til efterretning, at vi fremover bliver omfattet af hvidvaskloven og imødeser nærmere orientering herom fra Erhvervsstyrelsen.

Vi gør opmærksom på, at mange gallerier er små enkeltmandsvirksomheder, for hvem tilsynet næppe tjener et formål. Vi beder derfor præciseret, at transaktioner til en værdi under kr. 50.000 og gallerier med en årlig omsætning på under kr. 1.000.000 ikke bliver omfattet af lovændringen.

Med venlig hilsen

Dansk Galleri Sammenslutning

Henrik Kampmann

kampmann@webspeed.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt til: hoeringer@ftnet.dk
Cc: csb@ftnet.dk og kan@ftnet.dk

4. januar 2019

Vedrørende høring over udkast til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2018-11-0173
Dok.nr. 57395
Sagsbehandler
Mikkel Brandenborg
Stenalt

Ved brev af 17. december 2018 har Finanstilsynet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

I afsnit 3 i de almindelige bemærkninger om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven bliver det flere steder beskrevet, at der i medfør af de databeskyttelsesretlige regler skal ske anmeldelse til Datatilsynet.

Datatilsynet kan hertil oplyse, at den generelle anmeldelsesordning ikke blev videreført med databeskyttelsesloven. Tilsynet skal derfor henstille, at udkastet ændres i overensstemmelse hermed.

Under samme afsnit på side 35 henvises til databeskyttelsesdirektivet, hvor der rettelig skal henvises til databeskyttelsesforordningen.

Datatilsynet har herudover ingen yderligere bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Mikkel B. Stenalt

Finanstilsynet

Juridisk kontor

Att. Karen Havers-Andersen

København, den 18. januar 2019.

Høring vedrørende forslag til Lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod finansiering af hvidvask og terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed. (Gennemførelse af 5. hvidvaskinitiativ)

Digital AML ApS har følgende bemærkninger til ovenstående forslag.

Generelt hilses forslaget velkomment og det fokuserer på en række indsatsområder, som givetvis vil medvirke til at mindske omfanget af hvidvask og terrorfinansiering.

1. Det foreslås at loven udvides til at omfatte:

- **(§1 stk. 1 - nyt nr. 22) Virksomheder og personer, som opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder gallerier og auktionshuse.....**
- **(§1 stk. 1 - nyt nr. 23) Udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer**
- **(§1 stk. 1 - nyt nr. 24) Udbydere af virtuelle tegnebøger**

Det fremgår ikke af forslaget om virksomheder efter punkt 22 skal registreres i Erhvervsstyrelsens hvidvaskregister, men det fremgår af bemærkningerne at virksomheder efter punkt 23 samt 24 skal registreres i Finanstilsynets hvidvaskregister. Mht. punkt 22 er der tale om virksomheder som – især for gallerier og auktionshuses vedkommende – ikke har et tæt forhold til finansiel lovgivning mv. Det må derfor forudses, at en lang række af disse virksomheder reelt aldrig vil implementere hvidvaskloven alene på grund af manglende kendskab til loven. Der kan her drages en parallel til eksempelvis eksterne bogholderer, som specifikt er omfattet af den nuværende lovgivning (§1 stk.1 nr. 17) men hvor der ikke er registreringspligt med mindre disse i tillæg udbyder tjenesteydelser i henhold til lovens §2 stk. 12. I tidligere samråd i Folketingets Erhvervsudvalg har Erhvervsminister Rasmus Jarlov bekræftet, at et stort antal virksomheder, herunder specifikt eksterne bogholdere, ikke har implementeret hvidvaskloven, formentligt som følge af manglende kendskab til at virksomheden er omfattet.

Som udbydere af software til imødegåelse af risici for hvidvask og terrorfinansiering er vi dagligt i kontakt med ikke-registrede virksomheder, som er objektivt er omfattede af loven, men som ikke er klar over det. Der er dog blandt disse virksomheder en stor interesse i/forståelse for at implementere loven samt lade sig registrere – såfremt der er pligt til dette.

Endelig kan det nævnes, at i England er der registreringspligt for virksomheder svarende til de der er omfattet af den danske hvidvasklovs §1 stk.1 nr. 17. <https://www.gov.uk/guidance/money-laundering-regulations-accountancy-service-provider-registration>

Det foreslås derfor, at virksomheder omfattende af de nuværende lovs §1 stk. 17 samt de nye virksomheder i forslaget (det foreslåede §1 stk. 1 nr. 22) pålægges registreringspligt i de relevante eksisterende registre.

2. Kundekendingsprocedure (nyt nr. 22) Virksomheder og personer, som opbevarer, handler med eller formidler handel med kunstværker, herunder gallerier og auktionshuse.....

De ovennævnte virksomheder omfattes efter forslaget af hvidvaskloven, såfremt værdien af transaktionen eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner udgør 50.000 kr. eller derover. I realiteten vil størsteparten af danske gallerier og auktionshuse dermed fremover være omfattet af hvidvaskloven. Dermed skal kundekendingsproceduren gennemføres i henhold til den gældende lovs §10.

Imidlertid kan det formentligt antages at en stor del af transaktionerne opfylder betingelserne for at være enkeltstående transaktioner jf. Finanstilsynets vejledning afsnit 8.4. I henhold til vejledningen er grænsen for gennemførelse af kundekendingsproceduren i disse tilfælde 15.000 euro. I forslaget er grænsen for enkelttransaktioner imidlertid 50.000kr. Den nuværende lovs §10 bør rettes til i overensstemmelse hermed.

3. Undladelse af at gennemføre transaktioner

I henhold til den nuværende lovs §26 stk. 3 skal virksomheder undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1, hvis de har viden om, mistanke til eller rimelig grund til at formode at transaktionen har tilknytning til hvidvask og transaktionen ikke allerede er gennemført. I henhold til den nuværende lovs §26 stk. 4 skal virksomheder undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1, **og de har indhentet godkendelse fra SØIK** hvis de har viden om, mistanke til eller rimelig grund til at formode at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme.

Der har fra forskellig side, bla. fra Formanden for Folketingets Erhvervsudvalg, MF Morten Bødskov, været fremsat forslag om, at der bliver hjemmel til at helt at undlade at gennemføre en transaktion hvis der er viden om, mistanke til eller rimelig grund til at formode at transaktionen har tilknytning til hvidvask og transaktionen ikke allerede er gennemført.

Der foreslås således samme regelsæt for undladelse af gennemførelse af transaktioner uanset om der er tale om hvidvask eller finansiering af terrorisme.

4. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Det anføres i Bemærkninger til lovforslagets punkt 5, at det anslås at erhvervslivets omstillingsomkostninger anslås til 4,9 mio. kroner samt hertil løbende administrative byrder på 41 mio. kr. årligt svarende til gennemsnitligt henholdsvis kr. 4.083,- kr. og 34.167,-
Langt hovedparten af de 1200 nye virksomheder som vil blive omfattet af loven er ikke-finansielle virksomheder, fortrinsvis auktionshuse, gallerier mv. Det er illusorisk at forudsætte at flertallet af disse

virksomheder har interne kompetencer/resourcer til at implementere hvidvasklovens krav om eksempelvis udarbejdelse af politikker og procedurer, udarbejdelse af undervisningsprogram for medarbejdere, samt etablering af risikoprofil mv. uden at indhente ekstern bistand. Dette kan realistisk ikke gennemføres med et budget på gennemsnitligt kr. 4.083,- Der er således tale om en væsentlig undervurdering af erhvervslivets omstillingsomkostninger.

Med venlig hilsen

Digital AML ApS

Søren Stenderup

direktør

Finanstilsynet

Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. e-mail til hoeringer@ftnet.dk, ceb@ftnet.dk og kan@ftnet.dk

17. januar 2019

Høring angående ændring af hvidvaskloven

Dansk Erhverv har den 17. december 2018 modtaget Finanstilsynets høring vedrørende udkast til ændringer i hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed og har i den anledning følgende bemærkninger til ændringerne i hvidvaskloven:

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv støtter op om formålet med lovforslaget, og at reguleringen løbende tilpasses i overensstemmelse med udviklingen inden for hvidvask og terrorfinansiering.

Vi noterer os dog, at man fra lovgivers side i en række tilfælde ønsker at overimplementere 5. hvidvaskdirektiv, herunder som følge af den politiske aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, i lyset af de seneste afsløringer om hvidvask i danske banker.

Dansk Erhverv undrer sig i den forbindelse over, at man lægger op til at overimplementere direktivets grænseværdier for ejendomsmæglere og kunsthåndlere og opfordrer til, at man kraftigt overvejer, om dette er hensigtsmæssigt.

I den forbindelse skal Dansk Erhverv erindre om, at hensigten med hvidvaskloven blandt andet er, at reguleringen skal være mere risikobaseret. Herved kan virksomhederne fokusere på de egentlige risikoområder, og der skabes et mere fleksibelt system, hvor det overlades erhvervslivet at identificere og håndtere risici, prioritere ressourcer m.v.

Særligt at lade loven gælde for lejemål formidlet af en mægler fra første krone risikerer i strid med lovgivningens formål at trække ressourcer fra ejendomsmæglerens indsats over for de – i denne sammenhæng – reelle risikoområder.

Specifikke bemærkninger

Nuværende hvidvasklovs § 1, stk. 1, nr. 6

Dansk Erhverv bemærker, at det er vigtigt at sikre, at nye tjenester, der etableres i medfør af lov om betalinger med henblik på at lave betalingsinitieringstjenester eller kontooplysningstjenester, ikke omfattes af stramme krav til kundekendingsprocedurer og hvidvaskprocedurer.

Brugerne af sådanne tjenester vil være kunder i en bank og det forhold, at en betaling initieres af en tredjepart, ændrer ikke herved. At lade disse tjenester omfatte af hvidvaskloven medfører dermed dobbeltregulering, da de samme kunder vil skulle tjekkes flere gange. Det er Dansk Erhvervs opfattelse, at den eksisterende danske implementering af det fjerde hvidvaskdirektiv er en overimplementeret, idet det er op til medlemslandene at beslutte, om betalingsinitieringstjenester skal være omfattet.

Danmark har ved implementeringen af det fjerde hvidvaskdirektiv uden videre begrundelse valgt at omfatte disse tjenester. For stramme krav til sådanne nye tjenester vil være hæmmende for etablering af disse nye innovative tjenester, og Dansk Erhverv mener derfor ikke, at man bør videreføre denne overimplementering.

Lovforslagets § 1, nr. 3 – loven gælder ejendomsmægleres formidling af lejemål fra første krone

Dansk Erhverv noterer sig, at 5. hvidvaskdirektiv, som lovforslaget søger at implementere, alene stiller krav om, at ejendomsmægleres formidling af udlejning skal være omfattet af hvidvaskloven, når den månedlige leje er 10.000 euro eller derover.

Lovforslaget lægger derimod op til, at al udlejning formidlet af en ejendomsmægler/ejendomsmæglervirksomhed omfattes af loven. Dvs. fra første krone.

Som begrundelse angives i lovbemærkningerne, at der herved alene sker en tydeliggørelse af den nuværende lovs anvendelsesområde, og at man i modsat fald ville lempe hvidvaskloven for ejendomsmæglere.

Dansk Erhverv kan have forståelse for, at det set udefra – i disse tider – kan virke uhensigtsmæssigt at lempe en eksisterende forpligtelse på hvidvaskområdet. Når alt kommer til alt, mener Dansk Erhverv imidlertid bare ikke, at et argument om bevarelse er status quo i sig selv er godt nok til at begrunde så voldsom en overimplementering, som der er tale om her.

Dansk Erhverv har ikke i lovforslaget eller andetsteds set evidens for, at det er nødvendigt at lade ejendomsmægleres formidling af udlejningsejendomme omfatte af loven "fra første krone" i stedet for alene, når den månedlige leje overstiger 10.000 EUR som fastsat i 5. hvidvaskdirektiv.

Tværtimod er det i forbindelse med udarbejdelsen af fjerde og femte hvidvaskdirektiv blevet vurderet, at ejendomsmægleres udlejning af ejendomme er mindre risikofyldt end disses salg af ejendomme. Det afspejles udover i den fastsatte bagatelgrænse i 5. hvidvaskdirektiv også i lovbemærkningerne til den nugældende hvidvasklovs § 1, nr. 17, hvorefter virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt formidler lejemål, men ikke er ejendomsmæglere, specifikt er undtaget fra lovgivningen.

En fortsat dansk overimplementering af bagatelgrænsen, enten ved at fjerne den helt eller sætte den lavere end i direktivet, vil forvride konkurrencen imellem danske og udenlandske ejendomsmæglere. Hvad værre er, vil det alt andet lige trække ressourcer fra ejendomsmæglerens indsats i

forhold til de reelle risikoområder. Dette er ikke hensigtsmæssigt med lovens formål om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering in mente.

Dansk Erhverv foreslår derfor, at man ændrer lovforslaget og i stedet følger direktivets bagatelgrænse eller i det mindste fastsætter en mere proportionel dansk bagatelgrænse end 0 kr.

Endelig bemærker Dansk Erhverv, at lovbemærkningerne bør præcisere kundebegrebet for ejendomsmæglerne. Eksempelvis er en lejer af et lejemål udbudt via en ejendomsmægler ikke at betragte for ejendomsmæglerens kunde.

Lovforslagets § 1, nr. 5 – kunsthandlere

Det foreslås at lade hvidvaskloven gælde for opbevaring og salg af kunstværker, når transaktionen udgør 50.000 kr. eller derover.

Dansk Erhverv bemærker, at lovforslaget herved overimplementerer 5. hvidvaskdirektiv, idet man fra EU's side ud fra en risikobetragtning har vurderet, at den nationale lovgivning alene skal gælde kunsthandlers transaktioner på 10.000 euro eller derover.

Overimplementeringen begrundes i lovforslaget blot med, at ”grænsen for kunsthandlere bør være ens med kontantforbuddet i hvidvasklovens § 5, hvor grænsen er på 50.000 kr.”, jf. lovforslagets side 38.

Efter Dansk Erhvervs vurdering er denne begrundelse utilstrækkelig. De to forhold – kontantforbuddet og kunsthandlers salg – har i denne sammenhæng absolut intet med hinanden at gøre, og der er ikke nogen reel grund til, at beløbsgrænse for kunsthandlere ikke skulle kunne være 10.000 euro.

Dansk Erhverv tillader sig samtidig at betvivle, om det er i overensstemmelse med regeringens principper for implementering af EU-lovgivning, at overimplementering sker på baggrund af et bekvemmelighedssynspunkt. Dette forekommer betænkeligt – særligt når der så vidt ses ikke er evidens for, at der sker hvidvask og terrorfinansiering via kunsthandlere, når handlerne specifikt kommer over 50.000 kr.

På denne baggrund foreslår Dansk Erhverv, at beløbsgrænsen for kunsthandlere følger direktivets grænse på 10.000 euro.

Lovforslagets § 1, nr. 5 – virtuelle tegnebøger

Med et nyt § 1, stk. 1, nr. 24, vil hvidvaskloven fremover gælde for udbydere af ”virtuelle tegnebøger”.

For en umiddelbar betragtning kan dette også inkludere Googlepay, Applepay, Mobilepay, Dankortappen m.v. Dansk Erhverv forstår dog ikke dette som værende hensigten og opfordrer til, at forholdet præciseres i lovbemærkningerne.

§ 1, nr. 11 – forbud mod 500-eurosedler i hvidvasklovens § 6 a

Dansk Erhverv har ikke indvendinger mod indførelsen af et forbud mod 500-eurosedler.

§ 3 – ikrafttrædelse

Dansk Erhvervs støtter, at ikrafttrædelsestidspunkterne følger direktivets implementeringsfrister.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for en drøftelse af dette høringsvar.

Med venlig hilsen

Kristian Aagaard Bach Mortensen
Chefkonsulent, Advokat

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Pr. e-mail: hoeringer@ft.net

Lars Rohde
Nationalbankdirektør

Havnegade 5
1093 København K
Telefon: 3363 6363

www.nationalbanken.dk
nationalbanken@nationalbanken.dk

Sagsnr.: 180823
Dokumentnr.: 1850568

18. januar 2019

Høringsvar vedr. udkast til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed

Finanstilsynet har 17. december 2018 sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed i høring. Baggrunden for forslaget er bl.a. gennemførelsen af dele af aftalen mellem regeringen, S, DF, RV og SF, indgået 19. september 2018, den politiske aftale¹ samt dele af 5. hvidvaskdirektiv.

Gennemførelse af dele af den politiske aftale af 19. september 2018 om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering

Nationalbanken støtter initiativerne i den politiske aftale, der blev indgået den 19. september 2018, som styrker indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering.

Udviklingen har vist, at der har været – og fortsat er – et behov for at styrke indsatsen på området, da hvidvask kan udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet. Kunders og investorers tillid er en vigtig forudsætning for at drive finansiel virksomhed.

De finansielle institutioner har ansvaret for, at de ikke bliver brugt til hvidvask af kriminelle. Den første forsvarslinje mod kriminelle er bankerne, som har et særligt ansvar i forhold til princippet om at skulle kende deres kunder.

¹ Aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering af 19. september 2018.

Det er myndighedernes rolle at efterforske sager om hvidvask, hvis der opstår mistanke om ulovlige aktiviteter, men det er i første omgang bankernes ansvar ikke at indlede kundeforhold, hvis der kan være tvivl om kundens reelle motiver.

Nationalbanken opfordrer til, at der indledes en tættere dialog mellem myndigheder og den finansielle sektor med henblik på dels at afstemme forventningerne til hinandens respektive roller og dels i fællesskab arbejde med at identificere mønstre i mistænkelige transaktioner.

Indførelse af rapporteringsforpligtelse til bestyrelse

I ændringsforslaget til hvidvaskloven indsættes der en ny § 36a, som indfører en rapporteringspligt til bestyrelsen for virksomheder omfattet af hvidvaskloven om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering. Rapporteringspligten indtræder, når advarslen bl.a. kommer fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt fra whistleblowere. Rapporteringspligten påhviler virksomhedens daglige ledelse samt nøglepersoner.

Nationalbanken er enig i, at det er nødvendigt for bekæmpelsen af hvidvask og terrorfinansiering, at bestyrelsen i virksomheder bliver bekendt med alle advarsler om hvidvask og terrorfinansiering, og at disse forelægges bestyrelsen i uredigeret form. Det er ligeledes nødvendigt, at bestyrelsen rent faktisk forholder sig til advarslerne, og at manglende rapportering af disse advarsler har konsekvenser for de forpligtede parter.

Det skal bl.a. være med til at sikre, at initiativerne i den politiske aftale er egnede til at undersøge, forebygge, imødegå eller standse nuværende, tidligere eller eventuelt kommende overtrædelser af hvidvasklovgivningen.

Nationalbanken støtter derfor forslaget om, at der indføres en rapporteringsforpligtelse, samt at manglende overholdelse af forpligtelsen strafbelægges.

Styrkelse af reglerne om beskyttelse af whistleblowere

I ændringsforslaget til hvidvaskloven indføres der bl.a. ændringer til hvidvasklovens §§ 35 og 36. Ændringerne medfører, at virksomheder og personer omfattet af loven skal kunne dokumentere, hvordan der er fulgt op på henvendelser til whistleblowerordningen om mistænkelige forhold i virksomheden. Desuden medfører ændringerne, at det tydeliggøres, at forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger også skal omfatte tidligere ansatte, der indberetter en virksomheds eller per-

sons overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen.

Nationalbanken er enig i, at det er nødvendigt og hensigtsmæssigt at sikre tilstrækkelig behandling af indberetninger fra whistleblowere og beskyttelse af whistleblowere.

Nationalbanken støtter derfor forslaget om, at der indføres krav om dokumentation for, hvordan der er fulgt op på henvendelser til whistleblowerordningen, samt en tydeliggørelse af reglerne om beskyttelse mod ufordelagtig behandling og ufordelagtige følger af whistleblowerens indberetninger af virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven.

Gennemførelse af dele af 5. hvidvaskdirektiv

Det følger af ændringsforslaget til hvidvaskloven, at en række bestemmelser fra 5. hvidvaskdirektiv nu implementeres i national ret. Dette omfatter bl.a. ændringer af reglerne om reelle ejere og udvidelse af hvidvasklovens anvendelsesområde.

Øget gennemsigtighed kan være et effektivt afskrækkende middel i kampen mod hvidvask og terrorfinansiering samt medvirke til at mindske anonymiteten i forbindelse med anvendelsen af virtuelle valutaer.

Nationalbanken støtter en tidlig implementering af reglerne i 5. hvidvaskdirektiv i national ret og finder det positivt, at reglerne om reelle ejere styrkes i hvidvaskloven samt i en række andre love, og at hvidvaskloven fremover også vil omfatte udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer samt udbydere af virtuelle tegnebøger.

Det bemærkes, at Det Europæiske Råd i sin anbefaling af 4. december 2018² opfordrer alle medlemsstater til at omsætte 5. hvidvaskdirektiv til national ret inden implementeringsfristen i 2020.

Nationalbanken opfordrer derfor til, at arbejdet med en fuld gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv i national ret påbegyndes snarest.

Med venlig hilsen

Lars Rohde

² Council Conclusions on an Anti-Money Laundering Action Plan, vedtaget af Rådet (Ecofin) på møde nr. 3659 afholdt 4. december 2018.

**EJENDOM
DANMARK**

Alene fremsendt pr. e-mail: hoeringer@ftnet.dk
cc: csb@ftnet.dk og kan@ftnet.dk

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Mette Haagensen
meh@ejd.dk
Juridisk konsulent, advokat
+45 33 12 03 30

18. januar 2019

Hvidvaskloven

Finanstilsynet har fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed i offentlig høring. EjendomDanmark (tidl. Ejendomsforeningen Danmark) finder det positivt at Finanstilsynet ønsker at præcisere hvidvaskloven, som EjendomDanmark hermed skal fremkomme med sine bemærkninger til.

Fsva. ændring af § 1, stk. 1, nr. 16

Det virker unødigt restriktivt at udvide bestemmelsen, således at alle arbejdsopgaver udført af en ejendomsmægler er omfattet af hvidvasklovens krav uden undtagelser og uden vurdering af om der reelt er en risiko for hvidvask.

Omfanget af bestemmelsen er ikke proportional med risikoen for hvidvask, og rammer eksempelvis unødigt hårdt i det tilfælde, at en andelsboligforening bestiller en valuarvurdering af en valuar, der tillige er ejendomsmægler - hvilket de fleste valuarer er.

Værdien af andelsboligforeninger fastsættes i mange tilfælde på baggrund af en valuarvurdering, der udarbejdes af en ejendomsmægler, der tillige er valuar. Når en valuar udarbejder en valuarvurdering sker der ikke nogen transaktion. Valuarvurderingen udarbejdes udelukkende til brug for værdifastsættelse af andelsboligforeningens ejendom i henhold til andelsboligloven § 5, stk. 2, litra b. Valuarvurderingen skal udarbejdes i henhold til de retningslinjer, der fremgår af bekendtgørelse om vurdering af ejendomme tilhørende private andelsboligforeninger ved valuar, der er indført med hjemmel i andelsboligloven § 5, stk. 15. Der er således intet af det arbejde en valuar udfører, som indeholder handlinger omfattet af formålet med hvidvaskreguleringen.

Honorar til valuaren for udført arbejde betales via et pengeinstitut, der har indhentet dokumentation i henhold til hvidvaskreglerne. Der er således tale om en arbejdsydelse, hvor der er endog meget lav risiko for hvidvask - hvis der overhovedet er en risiko.

I sådanne situationer synes det overflødigt, at valuaren skal indhente navn og cpr.nr. på bestyrelsen i andelsboligforeningen (de reelle ejere), hvorfor den danske fortolkning af direktivet ikke er proportional med risikoen.

Fsva. § 11, stk. 1, nr. 2

Tilføjelsen i § 11, stk. 1, nr. 2 lægger op til at der er tale om kilder i elektronisk format, hvorfor Finanstilsynet venligst bedes præcisere, hvordan *oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde* skal forstås.

Eksempel:

Revisorer er fx omfattet af hvidvaskloven, jf. § 1, stk. 1, nr. 15. Det fremgår af § 11, stk. 3, at der skal indhentes identitetsoplysninger for reelle ejere. Dette gælder uanset om kunden er registreringspligtig af reelle ejere eller ej. I det tilfælde, at der ikke kan identificeres reelle ejere vil ledelsen skulle betragtes som reelle ejere. Af denne årsag bliver andelsbolig- og ejerforeningers bestyrelse bedt om at legitimere sig overfor revisor.

I de tilfælde hvor en andelsbolig- eller ejerforening bliver administreret af en professionel administrator, vil administrator have legitimeret kunden i henhold til hvidvaskreglerne.

Vil revisor i et sådant tilfælde med henvisning til § 11, stk. 1, nr. 2, kunne anse legitimationen af kunden for opfyldt ved administrators indeståelse for at have modtaget behørig legitimation af kunden? Dette selvfølgelig under forudsætning af, at revisor har tillid til administrator.

Fsva. indførelsen af § 15 a - Indberetningspligt ved uoverensstemmelser

Såfremt Finanstilsynet anser det for nødvendigt at indføre en indberetningspligt ved uoverensstemmelser, bør der indføres en mulighed, der sikrer nem indberetning af uoverensstemmelser, fx på virk.dk, hvor den indberetningspligtige formodentlig bliver bekendt med uoverensstemmelsen.

Venlig hilsen

Morten Østrup Møller
Juridisk direktør

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

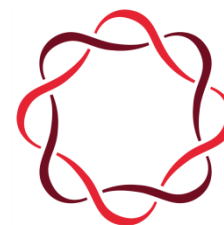
Sendt til: hoeringer@ftnet.dk
c.c. ceb@ftnet.dk og kan@ftnet.dk

Lovforslag om ændring af hvidvaskloven (gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv)

Resumé

Finans Danmark støtter overordnet lovforslaget til ændring af hvidvaskloven, der skal styrke den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme. Det er væsentligt for Finans Danmark, at der er stor tillid til det finansielle system. Vi støtter derfor også det politiske ønske om at gå videre end det 5. hvidvaskdirektiv og herunder nedlægge et forbud mod anvendelse af 500-eurosedlen, indføre en rapporteringsforpligtelse til bestyrelserne vedrørende advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering og styrke whistleblowerbeskyttelsen.

I forhold til lovforslagets bestemmelser vedrørende etablering af et bankkontoregister er det vigtigt for Finans Danmark, at myndighederne har de nødvendige ressourcer og værktøjer til på en effektiv måde at kunne imødegå alvorlig kriminalitet. For at sikre en effektiv løsning der heller ikke medfører unødige byrder, vil vi gerne opfordre til, at myndighederne grundigt overvejer opsætningen og konstruktionen af det foreslåede register og i den forbindelse inddrager de relevante interessenter. Fra Finans Danmarks side stiller vi os derfor også meget gerne til rådighed i den nærmere udmøntning af registret. Det er i den forbindelse afgørende for os, at man i en registerløsning benytter sig af oplysninger, som sektoren allerede indberetter til myndighederne. Derudover finder vi det hensigtsmæssigt, hvis der i udarbejdelsen af registret indtænkes en mulighed for, at registret under nærmere fastsatte betingelser kan fungere som et advarselsregister i forhold til både myndighederne og pengeinstitutterne. En øget adgang til oplysninger vil således kunne forbedre sektorens muligheder for effektivt at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, og generelt medvirke til at løse den samfundsmæssige opgave om at forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

**FINANS
DANMARK**

Hørings svar

18. januar 2019
Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-
v1
Kontakt Jens Kasper Rasmussen

Hørings svar til forslag om ændring af hvidvaskloven (gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv)

Finans Danmark har den 18. december 2018 modtaget udkast til forslag til ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven – HVL) og lov om finansiel virksomhed i høring. Vi takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkastet.

Lovforslaget gennemfører dele af 5. hvidvaskdirektiv samt den politiske aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering fra september 2018. Fra Finans Danmarks side støtter vi overordnet lovforslaget, der skal styrke den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme. Det er væsentligt for Finans Danmark, at der er stor tillid til det finansielle system. Vi støtter derfor også det politiske ønske om at gå videre end direktivet og herunder nedlægge et forbud mod anvendelse af 500-eurosedlen, indføre en rapporteringsforpligtelse til bestyrelserne vedrørende advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering og styrke whistleblowerbeskyttelsen.

I og med at det er et vigtigt og komplekst område, finder vi anledning til at bemærke, at det havde været ønskværdigt med en høringsperiode på mere end 4 uger. Dette skal også ses i lyset af, at høringsperioden er forløbet henover jul og nytår. Endvidere er det beklageligt, at Implementeringsrådet ikke i tide har haft mulighed for at komme med anbefalinger til Erhvervsministeriet vedrørende en effektiv implementering af det 5. hvidvaskdirektiv. Det er således i alles interesse, at der sikres en grundig behandling af de elementer, der med lovforslaget skal gennemføres.

I forlængelse heraf skal det også nævnes, at gennemgangen af de økonomiske og administrative konsekvenser ikke adresserer alle nye forpligtelser, der skal indføres med lovforslaget. Det gælder eksempelvis forpligtelserne i forhold til etablering af et nyt bankkontoregister samt indberetningsforpligtelsen i forhold til uoverensstemmelser i oplysninger om reelle ejere. Begge forpligtelser der må formodes at kunne medføre ikke uvæsentlige byrder for erhvervslivet.

Som en generel bemærkning er lovforslaget endvidere flere steder præget af uklarhed. Som det følger af de nedenstående bemærkninger til de enkelte bestemmelser, forudsætter det foreliggende lovforslag derfor yderligere præciseringer og uddybninger. Dette vil kunne ske i forbindelse med det videre arbejde

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

med lovforslaget. Endvidere bør uklarhederne tages op i forbindelse med en gennemgang af den vejledning til HVL, som Finanstilsynet offentliggjorde i oktober 2018. Finans Danmark vil i den forbindelse gerne takke for Finanstilsynets løbende inddragelse af interessenter i udarbejdelsen af vejledningen. For at sikre det mest effektive værn mod hvidvask og terrorfinansiering er det således vigtigt, at reguleringen og den dertilhørende vejledning er så operationel som mulig.

Som et særskilt fokusområde for Finans Danmark skal fremhæves lovforslagets bestemmelser vedrørende etablering af et bankkontoregister. For Finans Danmark er det vigtigt, at myndighederne har de nødvendige ressourcer og værktøjer til på en effektiv måde at kunne imødegå alvorlig kriminalitet. For at sikre en effektiv løsning, der heller ikke medfører unødige byrder, vil vi gerne opfordre til, at myndighederne grundigt overvejer opsætningen og konstruktionen af det foreslåede register og i den forbindelse inddrager de relevante interessenter. Fra Finans Danmarks side stiller vi os derfor også meget gerne til rådighed i den nærmere udmøntning af den foreslåede § 30 a. Det er i den forbindelse afgørende for os, at man i en registerløsning benytter sig af oplysninger, som sektoren allerede indberetter til myndighederne. Derudover finder vi det hensigtsmæssigt, hvis der i udarbejdelsen af registret indtænkes en mulighed for, at registret under nærmere fastsatte betingelser kan fungere som et advarselsregister i forhold til både myndighederne og pengeinstitutterne. En øget adgang til oplysninger vil således kunne forbedre sektorens muligheder for effektivt at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, og generelt medvirke til at løse den samfundsmæssige opgave om at forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

Endelig støtter vi de foreslåede ændringer til bestemmelsen vedrørende listen over PEP-personer, hvormed oplysningerne på listen gøres mere ensartede. Efter vores vurdering sikres det hermed, at listen bliver et endnu mere effektivt redskab i praksis. Udfordringen i forhold til registreringen af en PEP-persons nærtstående eller nære samarbejdspartnere udestår dog stadig, da disse personer ikke fremgår af listen. Finans Danmark vil i den forbindelse gerne indgå i en dialog om en løsning herpå.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 8

Reelle ejere i fonde ses ikke at være adresseret i den foreslåede definition i § 2, nr. 9, hvilket ville være hensigtsmæssigt.

Herudover henvises der ikke længere til, at bestyrelsen skal anses som den reelle ejer i en fond i den nye § 2, nr. 9. Af den gældende bestemmelse følger, at:

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

"Reel ejer: Den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, eller den eller de fysiske personer på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, herunder:

[...]

c) Den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust el.lign., der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder:

i) Bestyrelsen

[...]"

I forbindelse med den praktiske gennemførelse af kundekendingsprocedurer i henhold til hvidvasklovgivningen har det været yderst gavnligt, at man har haft mulighed for at kunne henvise direkte til ordlyden af HVL § 2, nr. 9, litra c, hvorefter at bestyrelsen skal anses som værende reel ejer i en fond. Når der med det stillede lovforslag foreslås en ændring af ordlyden af HVL § 2, nr. 9, litra c (hvorefter "bestyrelsen" ikke bliver specifikt nævnt som reel ejer i en fond), er der en potentiel risiko for, at processen med den praktiske gennemførelse af kundekendingsprocedurer besværliggøres i forhold til, hvad der gør sig gældende i dag.

For så vidt angår definitionen af reelle ejere i den foreslåede § 2, nr. 9, litra b følger det af bemærkningerne på s. 23 (sidste afsnit), at "*I henhold til definitionen på reelle ejere i artikel 3, stk. 6, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, der som udgangspunkt vedrører truste, skal fysiske personer i form af stiftere også betragtes som reelle ejere. Det må dog forudsætte, at den enkelte person har en eller anden form for kontrol, enten via ejerskabs-lignende beføjelser eller på anden måde, hvilket en dansk fonds stifter som udgangspunkt ikke har. Det gør sig imidlertid ikke gældende for foreninger omfattet af lov om fonde og foreninger, hvorfor stifter af disse foreninger skal registreres som reel ejer.*"

Den indsatte sætning vedrørende kontrol (markeret med understregning ovenfor) er dog ikke hensigtsmæssig og foreslås slettet. Det følger således ikke af definitionen af reelle ejere i trusts i den foreslåede § 2, nr. 9, litra b, at stifteren alene skal betragtes som reel ejer, hvis denne har en eller anden form for kontrol.

Endelig bør det som en generel bemærkning til definitionen af reelle ejere konsekvent fremgå af bemærkningerne til loven, at besiddelse af ejerandele eller kontrol over mere end 25 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne i en virksomhed er en indikation og ikke en hovedregel for direkte eller indirekte reelt ejerskab.

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 10

Nr. 13-19 er indsat to gange i lovforslaget, hvilket antages ikke har været intentionen. Samlet set er der tale om enslydende indhold, men nummeringen er forskellig. Fx. bliver "formuegoder" i det første afsnit defineret i nr. 13, men i andet afsnit bliver "formuegoder" defineret i nr. 18.

Til nr. 12

Af bemærkningerne s. 61 følger det, at den person, der skal udpeges i medfør af § 7, stk. 2, skal være medlem af virksomhedens daglige ledelse. Dette er ikke korrekt, idet det netop fremgår af § 7, stk. 2, at personen *kan* (og ikke skal) være medlem af den daglige ledelse.

Til nr. 15

I HVL § 10, nr. 1 tilføjes: *"herunder når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere"*.

Forslaget vil alt andet lige medføre en øget forpligtelse i forhold til at foretage kundekendingsprocedurer. Det er i forlængelse heraf vigtigt, at det fremstår klart af bestemmelsen og bemærkningerne, hvornår man er forpligtet til at kontrollere oplysninger om reelle ejere. Begrebet "juridisk forpligtet" er meget bredt og kan give indtryk af, at hvis instituttet af kreditmæssige eller andre forretningsmæssige årsager har forpligtet sig til at opdatere informationer om ejeren, skal der foretages kundekendingsprocedurer. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til bestemmelsen, at bestemmelsen primært retter sig mod de tilfælde, hvor instituttet er "indberetter" til Erhvervsstyrelsen af ejerinformationen for virksomheden, f.eks. i sin egenskab af forvalter for en fondskunde. Teksten bør tilrettes, så dette tydeliggøres i selve bestemmelsen. Endvidere er henvisningen til "enhver relevant oplysning" også uklar, og generelt bør det i bemærkningerne uddybes, hvad der menes med de enkelte termer samt gives flere vejledende eksempler.

Det eksempel, som gives på s. 63 øverst i lovforslaget, angår lov om erhvervsdrivende fonde § 21 a, stk. 3. Der står i bemærkningerne, at fonden ifølge denne bestemmelse mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Eksemplet angår umiddelbart fondens forpligtelse og ikke de forpligtede i henhold til HVL. Det bør tydeligt uddybes, hvad der menes, og der bør gives konkrete og relevante eksempler på, hvornår pengeinstitutterne "i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden".

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 16

I HVL § 11, stk. 1, nr. 2 tilføjes: "Ved pålidelig og uafhængig kilde forstås eksempelvis elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder."

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget s. 64, at de former for eID, der ønskes anerkendt, skal anmeldes til Europa-Kommissionen, hvorefter de vil fremgå af en liste udstedt af Kommissionen. Betydningen heraf i forhold til, om de godkendte former for eID kan stå alene i forbindelse med gennemførelse af kundekendingsprocedurer, fremgår dog ikke klart af bemærkningerne. Det gælder også i forhold til, om denne præcisering i lovtæksten har betydning for muligheden for at anvende NemID.

Til nr. 17

§ 11, stk. 1, nr. 3 omhandler i dag kunder, der er juridiske personer og foreslås udvidet med trusts, fonde, selskaber eller tilsvarende juridisk arrangement. Trusts, fonde, selskaber eller tilsvarende juridisk arrangement er imidlertid allerede juridiske personer, så det er ikke klart, hvormed tilføjelsen ændrer i bestemmelsens retsvirkning. Såfremt der alene er tale om en præcisering (som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen), bør forslaget tekst ændres til "Er kunden en juridisk person, herunder en trust, fond, et selskab eller tilsvarende juridisk arrangement, skal der herunder gennemføres rimelige foranstaltninger for at klarlægge kundens ejer- og kontrolstruktur".

Af bemærkningerne til bestemmelsen følger endvidere, at "det skal derudover bemærkes, at den offentligt tilgængelige del af registret over reelle ejere ikke indeholder oplysninger om den reelle ejers cpr-nr." For at effektivisere indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering vil det være hensigtsmæssigt, hvis der for de forpligtede enheder bliver skabt adgang til de reelle ejeres CPR-numre i registret.

Til nr. 18

I HVL § 11, stk. 1, nr. 3 tilføjes, at er den reelle ejer, en begunstiget af en trusts eller et tilsvarende juridisk arrangements formue, jf. § 2, litra b, iv, skal foranstaltninger nævnt i 1. pkt. træffes på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted eller på det tidspunkt, hvor modtageren udøver sin ret.

Bestemmelsen er i sin nuværende udformning uklar og vil give problemer i praksis. Det er for det første ikke muligt for personer og virksomheder omfattet af HVL at vide, hvornår udbetalingen finder sted/modtageren udøver sin ret. Hvis en

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

trust er ejer af en kunde, er det dertil heller ikke sikkert, at kunden ved, hvornår udbetalingen finder sted/modtageren udøver sin ret. For det andet er det i lovforslagets definitionsafsnit direkte anført, at begunstigede i trusts er reelle ejere. Det følger af loven, at der ved on-boarding skal gennemføres kundekendskabsprocedurer på reelle ejere. Den nye bestemmelse skaber derfor forvirring, og det bliver vanskeligere at argumentere for, at kunderne skal forsyne de forpligtede enheder med oplysninger om de begunstigede, hvis der i loven står, at det ikke er nødvendigt, før udbetalingen finder sted/modtageren udøver sin ret.

For at skabe større fleksibilitet foreslås teksten ændret til følgende ordlyd: "...skal foranstaltninger nævnt i 1. pkt. træffes senest på det tidspunkt..." Foranstaltningerne bør således kunne foretages på et tidligere tidspunkt, f.eks. ved etablering af forretningsforbindelsen.

Derudover er det uklart, hvorfor bestemmelsen kun finder anvendelse for litra b, der kun gælder de udenlandske trusts og lignende arrangementer, og ikke litra c, der omfatter fonde og tilsvarende juridiske arrangementer.

I HVL § 11, stk. 1, nr. 3 tilføjes endvidere, at virksomheden skal opbevare oplysninger om de iværksatte foranstaltninger og om eventuelle opståede vanskeligheder under udførelsen af kontrollen. I lovbemærkningerne s. 67 står der, at bestemmelsen indebærer, at virksomheden skal notere og efterfølgende opbevare oplysninger om de foranstaltninger, den har iværksat for at identificere de reelle ejere, inden den betragter den daglige ledelse som reel ejer. Der er i forlængelse heraf behov for at tydeliggøre i lovteksten, at forpligtelsen kun indtræder, hvis man ender med at betragte den daglige ledelse som reel ejer.

Til nr. 19

Efter den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 1, skal der indhentes registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, når der etableres en forretningsforbindelse med koncernselskab eller en anden juridisk enhed eller en trust eller et lignende juridisk arrangement. Der gives i bemærkningerne til bestemmelsen ikke meget vejledning på, hvordan dette skal foregå i praksis. Det angivne eksempel på en overtrædelse af forpligtelsen angår desuden ikke manglende indhentelse af registreringsbevis, men derimod den generelle forpligtelse til at indhente og kontrollere en kundes identitetsoplysninger.

Til nr. 20

Den nye indberetningspligt i medfør af den foreslåede § 15 a vil påføre de omfattede personer og virksomheder byrder, der må formodes ikke at være uvæ-

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

sentlige. I forlængelse heraf er det beklageligt, at lovforslaget ikke nærmere redegør for de administrative konsekvenser, der er forbundet med denne indberetningspligt.

Som en overordnet bemærkning er det vigtigt, at der udarbejdes en løsning, der gør indberetningen så nem og enkel som muligt at anvende i praksis. Der bør desuden vejledes om, hvordan de omfattede personer og virksomheder skal forholde sig i perioden, fra der er konstateret en uoverensstemmelse, og til resortmyndigheden har truffet en afgørelse i sagen.

Det følger af lovbemærkningerne, at bestemmelsen er udtryk for en implementering af 5. hvidvaskdirektiv. Lovteksten er dog ikke helt direktivnær i og med, at der er indsat et yderligere krav om, at den forpligtede enhed ikke kun skal indberette selve uoverensstemmelsen, men også "dokumentation herfor". Sidstnævnte følger ikke af direktivet, og § 15 a bør i forlængelse heraf ikke henvise til "dokumentation herfor".

Det bør endvidere præciseres, at formålet med den forpligtede enheds indhentelse af ejerskabsinformation ikke har som primært formål at kontrollere rigtigheden af de i registret registrerede oplysninger. Enheden har derfor ikke nødvendigvis pligt til at genindhente samtlige de registrerede oplysninger, men alene de informationer, der er relevante for at vurdere de reelle ejeres status og identitet. Endvidere bør det tydeliggøres, at det alene er materielle fejl, der skal indberettes, således at hvis den forpligtede enhed konstaterer slåfejl og lignende, kan den forpligtede enhed nøjes med at henlede kundens opmærksomhed herpå med henblik på, at kunden selv korrigerer informationerne i registret.

I henhold til lovtæksten skal indberetning foretages "hurtigst muligt", mens der i bemærkningerne til bestemmelsen står både "hurtigst muligt", men også "uden ugrundet ophold". "Uden ugrundet ophold" betragtes som "straks", hvorfor det skaber forvirring, at der ikke konsekvent anvendes samme terminologi. Der skal endvidere gøres opmærksom på, at den angivne frist i praksis vil være meget kort.

Endelig fremgår det ikke tydeligt af lovforslaget, hvilken strafsanktionering en overtrædelse af bestemmelsen er pålagt.

I den nye § 15 a, stk. 2, indføres en indberetningsforpligtelse for myndighederne også. I modsætning til hvad der gælder for de private aktører, vil der være visse

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

undtagelser for myndighederne. For at sikre at de rigtige oplysninger er til rådighed, bør myndighederne underlægges samme forpligtelse som de private aktører.

Til nr. 21

Med forslaget til § 17, stk. 2, fastsættes skærpede krav til kundekendingsprocedurer, når kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det er generelt uklart i den foreslåede bestemmelse, hvilke oplysninger der skal indhentes. Det bør endvidere præciseres, hvorvidt bestemmelsen alene gælder i de tilfælde, hvor kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikolande, eller om kravene udvides til at gælde alle højrisikokunder.

I forhold til § 17, stk. 2, nr. 1 bør det være tydeligere, hvilke yderligere oplysninger der skal indhentes særligt i forhold til reelle ejere. Der er tale om direktivtekst, men i og med at det drejer sig om personoplysninger, bør der sammenholdt med persondatareglerne være en klar lovhjemmel til indsamling af de pågældende oplysninger. Bemærkningerne giver dertil ikke megen vejledning i forhold til, hvilke yderligere oplysninger der sigtes til. I forlængelse heraf er det uklart, hvornår det vurderes, at man har indhentet tilstrækkelige oplysninger. Dertil er formålet med bestemmelsen ligeledes uklar, hvilket skal ses i lyset af, at man som forpligtet enhed efter HVL allerede i henhold til § 11, stk. 1, er forpligtet til at være betrygget i de reelle ejeres identitet. Hvis teksten reelt skal styrke den forpligtede enheds "betryggelse" af kundens identitet, foreslås teksten ændret således: "1) Yderligere kontrol og dokumentation af de indhentede oplysninger om kunden og reelle ejere".

I § 17, stk. 2, nr. 3 bør det være tydeligere, hvilke oplysninger der skal indhentes i forhold til midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue. Det er eksempelvis uklart, om der her henvises til oplysninger vedrørende kapitaltilførsel til kunden, eller om det skal forstås i en mere bred forstand.

I § 17, stk. 2, nr. 5 henvises der i forhold til godkendelse "ved etablering eller fortsættelse af forretningsforbindelser". Bemærkningerne til bestemmelsen uddyber ikke, hvad der menes med fortsættelse. Uklarheden heri skal endvidere ses i lyset af, at man i § 18 vedrørende PEP-kunder taler om "videreførelse af forretningsforbindelser". Der er derfor behov for øget vejledning i bemærkningerne hertil, og herunder om den forskellige sprogbrug i § 17 og 18 er intenderet.

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 22

I HVL § 17 indsættes et nyt stk. 3, som angiver mitigerende foranstaltninger ved transaktioner, der involverer højrisikolande ifølge Kommissionens liste.

I lovbemærkningerne s. 73 til stk. 3, nr. 1 står der, at "disse foranstaltninger blandt andet kan bestå i...", og det fremstilles derved, som om de listede foranstaltninger i bestemmelsen blot er forslag. Det er ikke i overensstemmelse med formuleringen i lovtæksten, jf. anvendelsen af ordet "skal" (og ikke "kan"). I og med at der i bestemmelsen er anvendt ordet "eller" (i slutningen af nr. 2) i opstillingen, er bestemmelsen formuleret således, at pengeinstitutterne kan nøjes med én af de tre nævnte foranstaltninger, men der skal være tale om en eller flere af netop disse tre. Der er behov for klarhed over lovtæksten i forhold til lovbemærkningerne.

Det bør endvidere uddybes, hvad der sigtes til med "supplerende elementer af skærpede kundekendingsprocedurer" i stk. 3, nr. 1, herunder hvordan det adskiller sig fra de skærpede kundekendingsprocedurer, som er oplistet i § 17, stk. 2. Dertil er det uklart, hvad der menes med "indberetningsmekanismer" og "systematisk indberetning af finansielle transaktioner" i stk. 3, nr. 2. Af lovbemærkningerne s. 73 følger, at man eksempelvis kan opsætte flere parametre, som dermed kan skærpe overvågningen. Det er uklart, om dette betyder, at stk. 3, nr. 2 alene omhandler de forpligtede enheders overvågningsforpligtelse. Dertil er det uklart, om indførelsen af de nævnte mekanismer og den systematiske indberetning skal ske internt i den forpligtede enhed, eller om det er rettet eksternt i forhold til indberetning til myndighederne. Hvis det er førstnævnte, vil "rapportering" være en mere velvalgt term end "indberetning".

Endelig kan det overvejes at anvende en anden og mere almindelig term end "mitigerende" (selvom det følger af direktivteksten), som fx risikobegrænsende.

Til nr. 23

Fra Finans Danmarks side støtter vi den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 7, hvorefter det præciseres, at de oplysninger, der skal fremgå af listen over PEP-personer, også skal omfatte fødselsdato og stillingsbetegnelse. Listens entydighed sikres hermed, og listen bliver dermed også et endnu mere effektivt redskab i praksis. Udfordringen i forhold til registreringen af en PEP-persons nærtstående eller nære samarbejdspartnere udestår dog stadig, da disse personer ikke fremgår af listen. Finans Danmark vil i den forbindelse gerne indgå i en dialog om en løsning herpå.

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 24

I HVL § 18 indsættes et nyt stk. 8, hvorved en international organisation, som er akkrediteret af Danmark, skal udarbejde en liste over hverv med PEP-status inden for organisationen. Denne liste skal sendes til Kommissionen. Det fremgår ikke tydeligt, om der vil blive taget højde for PEP-personer i disse internationale organisationer på den liste, som Finanstilsynet i dag udsteder, eller om de forpligtede enheder både skal konsultere Finanstilsynets liste samt den liste, der sendes til Kommissionen. Det foreslås, at Finanstilsynet integrerer listen i henhold til det foreslåede stk. 8 i deres liste over PEP-personer.

Til nr. 25

I HVL § 19, stk. 1, præciseres det, at det kun er "korrespondentforbindelse, der involverer gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut" (uden for EU), som er omfattet af bestemmelsen, se også lovbemærkningerne s. 76. Det bør tydeliggøres, om denne ændring reelt er udtryk for en væsentlig indsnævring af definitionen af korrespondentforbindelser og hermed anvendelsesområdet for bestemmelsen. Det er uklart, om der med betalinger kun menes reelle kommercielle betalinger, eller om værdipapirhandel også er omfattet. Efter vores forståelse bør værdipapirhandel, som foregår mellem parter på organiserede markedspladser og som "delivery versus payment", være undtaget anvendelsesområdet for korrespondenter.

Til nr. 27

Med den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, vil virksomheder og personer omfattet af loven kunne overlade det til tredjemand at indhente og *kontrollere* oplysninger efter lovens § 11, stk. 1, nr. 1-4. Finans Danmark støtter en sådan mulighed for at overlade kontrolprocessen til tredjemand.

Til nr. 29

Teksten foreslås præciseret som følger: "Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal undersøge baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der i forhold til den konkrete kunde 1) er komplekse,"

Til nr. 30

Det foreslås i § 25, stk. 2, at virksomheder og personer, hvor det er relevant, skal udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige.

Af bemærkningerne til forslaget (s. 81) følger, at "*kravet skal ses i sammenhæng med hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5 om overvågning og § 11, stk. 3, om, at overvågningen skal gennemføres på baggrund af en risikovurdering. I tilfælde, hvor*

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

en kundes transaktion eller aktivitet er fundet mistænkelig, men hvor den ikke har medført en underretning til SØIK, jf. hvidvasklovens § 26, skal virksomheden eller personen på baggrund af risikoen vurdere, om der er behov for at gennemføre skærpet overvågning af kunden. Dette gælder tillige, hvor der er givet underretning til SØIK, jf. hvidvasklovens § 26, og hvor det på denne baggrund vurderes relevant at skærpe overvågningen af kunden".

Ovenstående bemærkninger giver anledning til uklarhed i forhold til, hvornår der skal foretages underretning. Hvis der er tale om en mistænkelig transaktion, må udgangspunktet være, at der altid skal foretages en underretning, og det ville i forlængelse heraf have været mere klart, hvis bemærkningerne henviste til de tilfælde, "hvor en kundes transaktion eller aktivitet er fundet usædvanlig".

Samme uklarhed går igen i bemærkningerne s. 79, hvorefter "Der skal derfor alene foretages en undersøgelse i de tilfælde, hvor der er egentlig mistanke". Formålet må være – som det også fremgår af bemærkningerne først i samme afsnit på s. 79 – at undersøge det usædvanlige for at afklare, om det er mistænkeligt og derfor skal underrettes.

Forslaget og de beskrevne uklarheder i bemærkningerne er en udfordring, idet det i forvejen i praksis kan være svært at afgøre, hvornår der er mistanke eller blot er tale om noget atypisk. Det skal sammenholdes med kravet om, at der skal underrettes *omgående*, hvis der er en mistanke.

Til nr. 33

Efter den foreslåede § 30, stk. 3, skal de opbevarede oplysninger kunne videregives, når SØIK eller andre kompetente myndigheder henvender sig. Det adresseres ikke i bemærkningerne, men det må være formodningen, at bestemmelsen ikke filsidesætter kravet om editionskendelser ved udlevering af oplysninger.

Til nr. 34

Med den foreslåede § 30 a, får erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om førelse af et centralt bankkontoregister. Bestemmelsen er en implementering af 5. hvidvaskdirektiv, hvorefter medlemslandene skal indføre centrale automatiske mekanismer, fx centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer.

Lovforslaget redegør ikke nærmere for, hvorfor man har valgt at indføre et centralt bankkontoregister fremfor et centralt elektronisk system for dataudtræk, der

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

ligeledes er en valgmulighed efter direktivet. Endvidere redegøres der ikke særskilt for de administrative byrder for erhvervslivet, der vil være forbundet med indrapportering til et sådant register.

For Finans Danmark er det vigtigt, at myndighederne har de nødvendige ressourcer og værktøjer til på en effektiv måde at kunne imødegå alvorlig kriminalitet. For at sikre en effektiv løsning der heller ikke medfører unødige byrder, vil vi gerne opfordre til, at myndighederne grundigt overvejer opsætningen og konstruktionen af det foreslåede register og i den forbindelse inddrager de relevante interesserenter. Fra Finans Danmarks side stiller vi os derfor også meget gerne til rådighed i den nærmere udmøntning af den foreslåede § 30 a.

Det er afgørende for os, at man i en registerløsning benytter sig af oplysninger, som sektoren allerede indberetter til myndighederne. Registret må ikke indebære en stor unødig ressourcemæssig merbelastning, herunder til indretning af nye it-systemer og indberetningsløsninger. Sektoren foretager allerede i dag en omfattende indberetning af kontooplysninger mv. til skattemyndighederne. Registerløsningen skal derfor indrettes således, at det sikres, at myndighederne kan genanvende oplysningerne, og at sektoren ikke skal indberette samme informationer til flere forskellige myndigheder. Derudover finder vi det hensigtsmæssigt, hvis der i udarbejdelsen af registret indtænkes en mulighed for, at registret under nærmere fastsatte betingelser kan fungere som et advarselsregister i forhold til både myndighederne og pengeinstitutterne. En øget adgang til oplysninger vil således kunne forbedre sektorens muligheder for effektivt at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, og generelt medvirke til at løse den samfundsmæssige opgave om at forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

Til nr. 36-43

Finans Danmark støtter overordnet en styrkelse af whistleblowerbeskyttelsen. I og med at ændringerne i HVL på dette område ikke er rettet mod vores medlemmer, tillader vi os at henvise til det høringssvar, som vi vil afgive til de ændringer til whistleblowerbeskyttelsen, som følger af udkast til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, der også er i høring.

Som en specifik bemærkning bør det dog præciseres, om § 36, stk. 2 og 3, alene finder anvendelse for de anførte personer og virksomheder i stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og eller 11, og hermed har samme systematik som § 35, og virksomheder der er underlagt lov om finansiel virksomhed fortsat er reguleret efter denne og § 36 i HVL.

Høringssvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Til nr. 44

Det bør præciseres i forslaget til en ny § 36 a, at stk. 2, lig stk.1, også kun gælder for virksomheder omfattet af lovens § 1, stk. 1. Det bør desuden vurderes, hvorledes forslaget forholder sig til udenlandske filialer.

Til nr. 47

Udkastet til både § 46 a og 46 b synes alene at rette sig mod trusts. På baggrund af bemærkningerne til de to bestemmelser vil bestemmelserne dog også omfatte "lignende juridiske arrangementer". Dette bør skrives eksplicit overalt i lovtæksten, så der ikke er tvivl om, hvilke juridiske personer der er dækket af bestemmelsen.

I bemærkningerne til den foreslåede § 46 a anføres det, at:

"Forvalteren skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og forvalteren skal til enhver tid kunne dokumentere over for blandt andet SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer, jf. det foreslåede § 46 b, stk. 8. At udføre alle »rimelige forsøg« betyder, at forvalteren skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes urimeligt og uhensigtsmæssigt, at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for forvalteren, da forvalteren i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres hvad forvalteren har foretaget sig og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere".

Der gælder hermed en mindre vidtgående forpligtelse for forvalteren sammenlignet med de forpligtelser, der påhviler personer og virksomheder omfattet af HVL. Personer og virksomheder omfattet af HVL skal i medfør af loven altid identificere reelle ejere, og der er ingen undtagelse hertil. Det medfører i sidste ende, at personer og virksomheder omfattet af loven skal nægte at etablere eller udvikle et kundeforhold, hvis en kundes reelle ejere ikke kan identificeres. Forvalteren af en trust må være nærmere end personer og virksomheder omfattet af HVL i forhold til at kunne identificere alle trustens reelle ejere. Denne uoverensstemmelse i forpligtelserne i forhold til at identificere reelle ejere er uhensigtsmæssig.

Endvidere følger det af bemærkningerne til § 46 a, at EU-medlemslandene i henhold til 5. hvidvaskdirektiv kan undtage alle eller dele af oplysningerne om en reel ejers ejerskab i ekstraordinære situationer, som ville udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssig stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig.

Hørings svar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Det følger af lovforslaget, at: "som led i gennemførelsen heraf foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse."

Adgangen til at undtage oplysninger om reelle ejere kan selvfølgelig være fuldt berettiget af hensyn til den reelle ejers sikkerhed. Der skal dog blot gøres opmærksom på, at de personer og virksomheder, der efter HVL er forpligtet til at identificere reelle ejere, i høj grad er afhængig af muligheden for at søge oplysninger i registret over reelle ejere. Muligheden for at undtage oplysninger bør derfor reserveres til helt særlige tilfælde.

For så vidt angår den foreslåede § 46 d, fremstår særligt stk. 1, uklar. Det er ikke tydeligt, i hvilke specifikke tilfælde der ikke må foretages registrering. Der gives ikke vejledning i bemærkningerne til, hvad der skal forstås ved "*det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelserne i denne lov*".

Endelig skal det som en generel bemærkning til hele § 1 nævnes, at lovforslaget flere steder anvender juridisk enhed som betegnelse. Det bør overvejes, om man ikke i stedet bør anvende "juridisk person", der i modsætning til "juridisk enhed" er den almindelige term i dansk ret.

§ 3

Finans Danmark støtter, at ikrafttrædelsestidspunkterne for lovforslagets dele, der vedrører gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv, følger implementeringsfristerne i direktivet.

Det fremgår ikke klart af bestemmelsen, hvornår bestemmelserne vedrørende styrkelsen af whistleblowerbeskyttelsen træder i kraft.

Med venlig hilsen

Jens Kasper Rasmussen

Direkte: 30161070

Mail: jkr@fida.dk

Høringsvar

18. januar 2019

Dok. nr. FIDA-1826564804-685287-

v1

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Torveporten 2, 4. sal
DK-2500 Valby
Telefon: +45 27 36 90 19
E-mail: post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

Til Finanstilsynet
Århusgade 110,
2100 København

18.januar 2019

Sendes til hoeringer@fnet.dk med kopi til ceb@fnet.dk og kan@fnet.dk.

Vedr. Finans og Leasings høringssvar til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed i offentlig høring - jeres jr. 1911-0026

Tak for det fremsendte udkast til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed.

Finans og Leasing har følgende bemærkninger:

Nr 8. § 2, nr. 9, affattes således: »9) Reel ejer:

...” Den daglige ledelse, hvis der efter alle muligheder er udtømt, ikke er identificeret en person under nr. i), eller hvis der er tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret, er den eller de reelle ejere.”

Kommentar: Det bør uddybes hvad der menes med ”alle muligheder udtømt”.

Begrebet ”reelle ejere”/”daglige ledelse” i praksis:

Finans og Leasings medlemmer er flere gange oplevet problemer ift. den praktiske håndtering ift. KYC-krav til ”Reelle ejere”/”daglig ledelse”, f.eks. i følgende tilfælde, der alle bør afklares:

Reelle ejere/daglige ledelse ift. offentlige myndigheder

Det bør afklares hvem der betegnes som ”daglig ledelse” i *alle typer* offentlige myndigheder, herunder Ministerier, Departementer, styrelser, kommuner, daginstitutioner, mv. Dette har givet anledning til spørgsmål i praksis og i flere tilfælde er de stadig uafklaret.

Reelle ejere/daglige ledelse ift. foreninger:

Spørgsmål 1) Hvis der i en forening, (herunder også frivillige foreninger og andelsboligforeninger) forefindes både en bestyrelse og en direktion, hvem af disse skal så betragtes som reelle ejere?

Spørgsmål 2) særligt Ift. frivillige foreninger og andelsboligforeninger; Hvad har forrang hvis der uoverensstemmelse mellem oplysninger registeret i CVR-registeret ift. oplysninger i dokumenter/stiftelsesdokumenter udleveret af virksomheden/personerne.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Spørgsmål 3) I tilfælde hvor den daglige ledelse vurderes at være en bestyrelse, er det så altid hele bestyrelsen, der skal betragtes som reelle ejere?

Reelle ejere ift. kendte personer.

I forbindelse med indgåelse af finansielle aftaler med selskaber der er forbundet med store koncerner, hvor den ultimative reelle ejer er kendt i offentligheden (f.eks. ultimative ejere af meget store danske koncernvirksomheder) har vores medlemmer ofte stødt på det problem, at sådanne personer ikke er villige til at afgive CPR-numre til brug for KYC/AML til eksempelvis en leasingvirksomhed blot fordi et mindre selskab i deres koncern skal lease en kopimaskine til 10.000 kr. [Vi er opmærksomme på at det nye lovforslag om ændring af selskabsloven ift reelle ejere, der er sendt i høring samtidig, - hvor der pålægges en forpligtelse på virksomheder til at afgive oplysninger til brug for KYC – måske kan afhjælpe dette problem]

Reelle ejere når der er usædvanligt mange personer registeret i ejerregister.

Vores medlemmer har nogle gange stødt på kunder der har usædvanligt mange ”daglige ledere”. F.eks. kan nævnes, at der er 29 (!) medlemmer af bestyrelsen i Socialpædagogernes Landsforbund, som vel i princippet alle er den ”daglige ledelse” og som alle skal igennem en KYC procedure (inkl. indhentning af navn + CPR-nr), hvis f.eks. forbundets sekretariatet skal lease en kopimaskine til 10.000 kr. Det kunne f.eks. tænkes at det kunne være den daglige leder af sekretariatet, der skulle betragtes som ”daglig leder” i stedet.

Se socialpædagogernes landsforbund:

<https://datacvr.virk.dk/data/visenhed?enhedstype=virksomhed&id=63140228&soeg=63140228>

Reelle ejere i store koncerner (hvor en underafdeling indgår aftale med finansielt institut

I mange private virksomheder er der ikke reelle ejere (pga. en meget bred kreds af ejere hvoraf ingen af dem kan udpeges som er reelle ejere) og man skal således i stedet have navn og cpr-nr. fra den ”daglige ledelse”. Et eksempel herpå er f.eks. Deloitte <https://datacvr.virk.dk/data/visenhed?enhedstype=virksomhed&id=38673769&soeg=deloitte+denmark&type=Alle> (se ”ejerforhold”). I sådan et tilfælde er det u hensigtsmæssigt at det er den øverste topchef dvs. den administrerende direktør i en stor international koncern, der skal oplyse sit navn + cpr.nr., når der skal leases en lille kopimaskine i en lokal afdeling /datterselskab af koncernen. Her ville det være mere pragmatisk at man kunne ”nøjes” med at få navn+ cpr-nr fra den lokale daglige leder i den lokale afdeling (afdelingschef), der skal lease kopimaskinen.

På samme måde bør det afklares om det er samtlige personer i f.eks. Falck A/S <https://datacvr.virk.dk/data/visenhed?enhedstype=virksomhed&id=16271241&soeg=16271241> selvom en underafdeling i Falck skal indgå en leasingaftale om en kaffemaskine på 10.000 kr.?

I ovennævnte par tilfælde (meget kendte personer, usædvanligt mange personer eller store koncerner mv.) kunne der overvejes en mere pragmatisk tilgang (herunder særligt i lavrisikotilfælde jf. den risikobaserede tilgang i loven) så man ikke behøvede at indhente CPR-nr på den meget kendte person (men kunne identificere dem på anden vis uden CPR-nr) eller at man ikke skulle foretage KYC på samtlige 29 medlemmer af socialpædagogerne landsforbunds ledelse, (her kunne det tænkes man kunne nøjes med en eller flere personer i bestyrelsen med særligt ledende ansvar eller blot de(n) tegningsberettigede (sidstnævnte kan

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

jo ses i cvr-registeret), og i en stor international koncern ville en pragmatisk tilgang føre til at man kunne nøjes den daglige ledelse i en lokal afdeling (i hvert fald i lav risikotilfælde). Vi kan kun opfordre til at der gives reelle lettelser ift. håndtering af lav risikoprodukter og lavrisikokunder, således at der kan anvendes flere ressourcer på høj risikoprodukter og højrisiko kunder.

Såfremt der ikke kan anlægges en pragmatisk tilgang i sådanne særlige tilfælde bør det i stedet anføres at det **altid** i **alle** tilfælde skal indhentes både navn og CPR-nr på samtlige de reelle ejere/daglige ledelse (herunder allerøverste koncernchefer)– således at KYC(AML compliance ikke bliver en konkurrenceparameter blandt finansielle institutter.

Under alle omstændigheder bør Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen koordinere bedre hvordan de fortolker reglerne om ”reelle ejere”/”daglig ledelse” i hvidvaskloven, da disse fortolkninger ikke altid er helt ens.

Nr. 15. I § 10, nr. 1, indsættes efter », og i øvrigt på passende tidspunkter,«: »herunder når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere.«

Kommentar: Der ønskes en oversigt over hvor i lovgivningen, der fremgår sådanne juridiske pligter. Derudover bør der indtænkes om det er proportionalt, at der altid skal foretages en helt ny KYC-proces, hvis ikke der er grund til at tro at kundeoplysningerne har ændret sig (f.eks. hvis kundeforholdet er indgået kort forinden eller der i øvrigt er tale om en lav risikokunde). Det bør også overvejes om det er proportionalt ift. små virksomheder, små kunder og små transaktioner, herunder om det altid skal gælde for både privat (forbrugere) og erhvervskunder? Er det tanken at hvis en virksomhed har lavet et forbrugslån på en cykel der løber i tre år, og der i lovgivningen er en pligt (et eller andet sted) til at kontakte denne forbruger (årligt), at så skal man foretage en ny KYC hver gang? Det kunne overvejes tilpasse pligten til den risikovurdering, der skal foretages efter hvidvaskloven, således at kravet kun gælder højrisikokunder (eller ikke gælder lav risikokunder).

Det bemærkes, derudover, at det eksempel der anvendes side 63 (”Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen kan være, hvor et pengeinstitut, udfører en enkeltstående transaktion for en kunde på 5.000 kr., og som i forbindelse med udførelse af transaktionen får mistanke om, at pengene er udbytte fra en kriminel handling, men som herefter ikke gennemfører kundekendskabsprocedurer.”) ikke er retvisende, da det omhandler en situation hvor der er mistanke om ændrede forhold og ikke hvor der er en juridisk forpligtelse til at kontakte kunden.

Nr. 16. I § 11, stk. 1, nr. 2, indsættes som 2. pkt.:»Ved pålidelig og uafhængig kilde forstås eksempelvis elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder.«

Kommentar: NemID omtales slet ikke i bemærkningerne til denne bestemmelse. Det ønskes bekræftet, at NemID naturligvis må anses som værende omfattet af ” elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente myndigheder.” NemID ankendes og accepteres bredt i det danske samfund hos både private virksomheder og offentlige myndigheder, herunder SKAT, Kommuner, Domstole, sundhedsmyndigheder mv.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Vi er bekendt med at NemID ikke pt. er indmeldt til Kommissionen (iht. eIDAS-forordningen), men direktivteksten kan kun læses således, at dette ikke er et krav og at der er et alternativ hertil jf. ordet ”eller” jf. ”... eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente myndigheder.” Kompetente myndigheder må være Digitaliseringsstyrelsen der har udstedt NemID.

Det bemærkes også at direktivet i præambel 22 nævner, at der bør tages hensyn til princippet om teknologineutralitet ved anvendelsen af direktivet.

Der ønskes også en stillingtagen til om MitID (den næste generation NemID) vil være omfattet af bestemmelsen, herunder om MitID bliver indmeldt til godkendelse af Kommissionen via eIDASforordningen.

Nr. 20 Efter § 15 indsættes: »§ 15 a. Bliver en virksomhed eller en person bekendt med, at de oplysninger om deres kundes reelle ejere, som er indhentet i medfør af dette kapitel, ikke stemmer overens med de oplysninger om kundens reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, skal uoverensstemmelsen samt dokumentation herfor indberettes til Erhvervsstyrelsen hurtigst muligt.

Kommentar: Det bør overvejes hvordan den konkrete indberetning kan ske. Skal det være skriftligt (jf. krav om dokumentation) eller kan man ringe til styrelsen? Må det være pr. email? Og skal denne være krypteret af hensyn til GDPR? Er der en særlig kanal/kontor/tlf/email man kan henvende sig til for at indberette? Derudover bør det overvejes om det er proportionalt for små virksomheder, at de skal bruge tid på dette. Endelig bør det præciseres, hvad der præcis menes med ”uoverensstemmelser”, kan f.eks. forskellige stavemåde af kundens navn (f.eks. Thomas med/uden h) være tilstrækkelig til at pligten udløses? Hvad hvis kunden udelader et mellemnavn? Er der i det hele taget en bagatelgrænse? Skal kunden have en vis frist (f.eks. en uge) til selv at berigtige oplysningerne, inden de bliver anmeldt til myndighederne?(dette vil også spare myndighederne for tid, hvis berettigelsen foretages af selskabet selv)

Til nr. 21

- Spørgsmål: Er der overensstemmelse mellem Kommissions (nye) liste over højrisikolande og FATFs tilsvarende liste eller supplerer de hinanden, således at begge skal tjekkes? Vil Finanstilsynet sørge for at der oprettes et link til listerne på deres hjemmeside samt vedligeholde/opdatere disse links, så virksomheder, der skal anvende listerne kan være sikre på de er aktuelle.
- ”Det betyder, at de virksomheder og personer, der er forpligtet til at udpege en person efter § 7, stk. 2, skal indhente godkendelse fra denne person inden enhver etablering eller fortsættelse af en forretningsforbindelse, hvis forretningsforbindelsen har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.”

Spørgsmål: Er det samme godkendelsesprocedure som gælder for godkendelse af PEP?

Nr. 29.

§ 25, stk. 1, affattes således: »Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal undersøge baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der 1) er komplekse, 2) er usædvanligt store, 3) foretages i et usædvanligt mønster eller 4) ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.«

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Kommentar: Det er vores formodning, at en finansiel virksomhed allerede på nuværende tidspunkt ville undersøge mistænkelige forhold, hvis blot et (eller flere) af de nævnte forhold var opfyldt.

Nr. 33

I § 30 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »Stk. 3. Oplysninger, dokumenter og registreringer som nævnt i stk. 1 skal kunne videregives, når Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet og International Kriminalitet eller andre kompetente nationale myndigheder henvender sig til virksomheder og personer omfattet af loven for at få oplyst, om de har eller i de sidste fem år forud for forespørgslen har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne personer, og hvori disse forbindelser består. Videregivelsen skal ske gennem sikre kanaler og på en måde, der sikrer fuld fortrolighed i forbindelse med undersøgelserne.«

Kommentar: Det er vores formodning, at oplysninger allerede nu bliver behandlet fortroligt og ikke udleveres til uvedkommende.

Nr. 34

”Det foreslås, at Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om førelse af et centralt bankkontoregister, herunder hvilke oplysninger registeret skal indeholde, og hvilke myndigheder der skal have adgang til at hente oplysninger i registeret.”

Kommentar? Det fremgår blandt andet at følgende oplysninger vil være tilgængelige ”vedrørende kundekontohaveren og enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet” samt ”vedrørende den reelle ejer bag kundekontohaveren: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet”. Hvad kommer dette til at betyde for KYC-processen fremover?

Det er tilsyneladende desværre kun offentlige myndigheder, der får adgang til oplysningerne. Hvorfor kan private virksomheder ikke også få adgang til oplysningerne? Dette vil kunne styrke og lette KYC-processerne.

Nr. 44

” Efter § 36 indsættes i Kapitel 6: »§ 36 a. Den daglige ledelse i virksomheder omfattet af lovens § 1, stk. 1, skal til bestyrelsen uden unødigt ophold rapportere om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering modtaget fra andre, herunder fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere. Har virksomheden ikke en bestyrelse, skal rapportering af advarsler ske til virksomhedens øverste ledelsesorgan.

Stk. 2. Tilsvarende skal nøglepersoner uden unødigt ophold rapportere til den daglige ledelse eller bestyrelsen om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering modtaget fra andre, herunder fra udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere. Modtager den daglige ledelse en rapportering om en modtaget advarsel fra medarbejdere, skal den daglige ledelse vidererapportere advarslen til bestyrelsen.«”

Følgende fremgår om ”**nøglepersoner**”:

” ’Nøglepersoner’ skal forstås i overensstemmelse med begrebet i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017. Det følger blandt andet af bemærkningerne til lov nr.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

1549 af 13. december 2016, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, s. 26-27, at nøglepersoner dels er ansatte, der er en del af den faktiske ledelse af selskabet, dels ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i selskabet. En ansat vil være en del af den faktiske ledelse, hvis den ansatte indgår i instituttets øverste ledelse. Eksempelvis vil en ansat, der på direktionniveau medvirker til at træffe beslutninger om instituttets daglige ledelse på baggrund af bestyrelsens strategiske mål eller medvirker til at sikre, at de af bestyrelsen vedtagne politikker og retningslinjer implementeres i instituttets daglige drift, skulle identificeres som en nøgleperson. Nøglefunktioner vil være funktioner, som er vigtige og afgørende for instituttets drift. Kreditområdet, risikostyringsfunktionen, compliance-funktionen og den interne revision vil til enhver tid blive anset for nøglefunktioner, og den ansvarlige for en af disse funktioner vil dermed altid skulle identificeres som nøgleperson.”

Kommentar: Det bør overvejes om dette er proportionalt i små virksomheder, herunder små banker, men også særligt i relation til virksomheder som ikke omfattes af FIL, men dog omfattes af hvidvaskloven, såsom f.eks. bilfinansieringsselskaber. Er der en bagatelgrænse for virksomheder med få ansatte?

Til s. 34 :

Følgende fremgår side 34: ” Oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere må som udgangspunkt anses for almindelige personoplysninger, jf. databeskyttelsesloven § 6, jf. artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016...” .

Spørgsmål: Anses CPR-nr som ”almindelige personoplysninger”?

Fra: Jesper Bo Nielsen
Til: [Høringer](#)
Cc: csb@ftnet.dk; [Karen Havers-Andersen \(FT\)](#)
Emne: Udkast til lovforslag om ændring af hvidvaskloven
Dato: 18. januar 2019 13:23:57
Vedhæftede filer: [image001.png](#)
[201901181031.pdf](#)

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Via e-mail: hoeringer@ftnet.dk
Cc: csb@ftnet.dk; kan@ftnet.dk

Finanstilsynet har udsendt ovennævnte udkast til lovforslag med anmodning om bemærkninger.

Positive ændringer

Finansforbundet finder, at lovudkastet indeholder flere positive forslag til ændring af loven. Således er det tilfredsstillende, at udkastet indeholder krav om dokumentation for, hvorledes der er fulgt op på henvendelser til virksomhedens whistleblowerordning. Tilsvarende er vi tilfredse med, at den eksisterende whistleblower-beskyttelse udstrækkes til også at finde anvendelse på tidligere ansatte.

Behov for yderligere ændringer

Repressalier fra kunder

Selvom der er flere forbedringer, savner vi dog blandt andet en implementering af den politiske aftales initiativ i forhold til beskyttelse mod kunderepressalier, jf. bilaget, National hvidvaskstrategi 2018-22, side 21:

"Det sikres, at medarbejdere i banker og andre virksomheder, der indberetter oplysninger til Hvidvasksekretariatet, ikke mødes med efterfølgende repressalier fra kunder mv. Dette kan f.eks. ske ved en ændring af tavshedspligtsreglerne i hvidvaskloven."

Risikoen for repressalier fra kunder må således ikke negligeres. Herunder har der tidligere været eksempler på alvorlige trusler fra kriminelle, der har mistet væsentlige beløb på at få stoppet transaktioner på baggrund af hvidvaskunderretninger. Endvidere bør cirkulæret fra Politimesterforeningen "Behandlingen af hvidvaskunderretninger" (vedhæftet) inddrages i implementeringen af initiativet, således at det sikres, at der tages særligt hensyn til pengeinstitutterne og disses medarbejdere. Herunder bør det være en ledelsesrepræsentant, der i det omfang, det overhovedet vurderes nødvendigt, indkaldes som vidne i sager mod hvidvasktiltalte. Uagtet at dette primært reguleres af retsplejelovgivningen, finder vi anledning til også at nævne det aht. sammenhængen i det nævnte initiativ.

Tilsvarende bør også finde anvendelse i forbindelse med whistleblowing, både vedr. hvidvasksager og andre sager, hvilket vi også vil påpege i forbindelse med den igangværende høring over lov om finansiel virksomhed mv.

Bevisbyrde

Ligeledes bemærkes det, at uanset de foreslåede ændringer til §§ 35-36, vil det uændret være meget vanskeligt for medarbejdere at påvise, at ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger skyldes en whistleblowing til en tilsynsmyndighed eller til en ordning i virksomheden. Dette gælder i visse tilfælde måske i endnu højere grad for tidligere ansatte.

Det er vigtigt at sikre, at systemet fungerer bedst muligt, og de omfattede personer får størst mulig tryghed. Derfor bør der indarbejdes en regel om omvendt bevisbyrde, hvorefter det påhviler arbejdsgiveren at afkræfte det, hvis en person angiver at være blevet udsat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, når den pågældende har indberettet en overtrædelse eller potentiel overtrædelse.

Mindstegodtgørelse

Det vil også styrke effektiviteten og trygheden, hvis der bliver indarbejdet en regel om mindstegodtgørelse. Der kan potentielt være tale om store beløb, hvorfor incitamentet til at udsætte en whistleblower for ufordelagtig behandling og/eller ufordelagtige følger kan være stort. Derfor bør en erstatning efter vor opfattelse mindst svare til 24 måneders løn.

Venlig hilsen

Jesper Bo Nielsen

JESPER BO NIELSEN / CAND. JUR. / LL.M.
CRO / CHIEF REGULATORY OFFICER
DIREKTE / DIRECT LINE +45 32 66 14 74
JN@FINANSFORBUNDET.DK

FINANS
FORBUNDET

FINANSFORBUNDET / FINANCIAL SERVICES UNION / FINANSFORBUNDET.DK
APPLEBYS PLADS 5 / 1411 KØBENHAVN K / COPENHAGEN K
TELEFON / PHONE +45 32 96 46 00

Politimesterforeningens "Aktuel Orientering 6/2000"

Behandlingen af hvidvaskunderretninger

Politimesterforeningen skal henstille, at alle ved behandlingen af hvidvaskunderretninger i videst muligt omfang tager særligt hensyn til pengeinstitutterne og medarbejderne i pengeinstitutterne.

Dette vil kunne gennemføres ved en praksis, hvorefter den kunde, der er indgivet underretning om, ikke forud for en eventuel sigtelse orienteres om, at der er indgivet en underretning. Denne fremgangsmåde udelukker naturligvis ikke, at der uden omtale af hvidvaskunderretningen afhøres om de transaktioner, der er beskrevet i underretningen, såfremt det vurderes at være nødvendigt for efterforskningen (og hvor den afhørte således indirekte kan blive opmærksom på, at der må være indgivet en hvidvaskunderretning).

Såfremt der sigtes i sagen, vil hvidvaskunderretningen være en del af straffesagens akter og følge de herom gældende regler om forsvarets og sigtedes adgang til disse.

Politimesterforeningen skal endvidere henstille, at den medarbejder, der har fået mistanke, kun indkaldes som vidne i en eventuel straffesag i de tilfælde, hvor overordnede medarbejdere i pengeinstituttet ikke kan besvare de aktuelle spørgsmål i samme omfang.

4. juli 2000

Finanstilsynet

Sendt på mail til hoeringer@ftnet.dk

Den 21. januar 2019

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv)

DOK. NR.:
FAID-
873754581-
63798

FA takker for høring af den 18. december 2018.

FA har bemærkninger til ændringsforslagets pkt. 5.2. om whistleblowerere.

FA anerkender behovet for yderligere regulering af området. FA har dog en række betænkeligheder vedrørende de ansættelsesretlige aspekter af og om håndteringen af whistleblowerordningen i praksis.

FA har tilladt sig at samle bemærkningerne til den foreslåede ændring af whistleblowerordningen og disse afgives i FA's høringssvar om ændringerne i lov om finansiel virksomhed m.v. udsendt af Finanstilsynet, som har høringsfrist den 30. januar 2019.

FA har dog her og nu to konkrete bemærkninger til ændringsforslaget af hvidvaskloven:

FA finder, at det er uklart i ikrafttrædelsesbestemmelsen, hvornår ændringerne i whistleblowerordningen træder i kraft.

FA bemærker også, at det er uklart, hvad den tidsmæssige begrænsning på hvad *'tidligere ansatte'* er, herunder hvordan bestemmelsen fx relaterer sig til forældelsesreglerne og om der lovgives med tilbagevirkende kraft.

FA henviser i øvrigt til Finans Danmark og Forsikring & Pensions eventuelle bemærkninger.

Med venlig hilsen

Morten Holm Bundgaard

Finanstilsynet

18-01-2019
Dok. 183550/thh

Hørings svar til udkast til ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed

Forbrugerrådet Tænk har modtaget ovennævnte udkast til lovforslag i høring. Udkastet giver anledning til følgende overordnede bemærkninger, som uddybes efterfølgende:

- **Betalingsinitieringstjenester bør ikke omfattes af hvidvasklovens regler. Det vil skade innovation og konkurrence på betalingsmarkedet og vil ikke bidrage til at begrænse hvidvask og terrorfinansiering.**
- **Forslaget om etablering af et centralt bankkontoregister kan ikke alene begrænse hvidvask og terrorfinansiering, men også understøtte innovation og konkurrence på betalingsmarkedet. Det centrale bankkontoregister bør etableres med begge formål for øje.**

Betalingsinitieringstjenester

Som noget nyt er der med lov om betalinger indført en ret til at udbyde såkaldte betalingsinitieringstjenester. En betalingsinitieringstjeneste er en slags ”betalingsknap”, der hjælper forbrugerne med at lave bankkontooverførsler uden at skulle logge ind i netbanken. Der er således indført en ret til at ikke-banker hjælper forbrugerne med at benytte bankernes kontooverførselssystem til at lave betalinger. Årsagen til indførelsen af denne ret er, at betalingsmarkedet historisk har været domineret af store bankejede mastodonter til skade for innovation og konkurrence. I Danmark kan betalingsinitieringstjenester være med til at presse de høje priser for betalinger via Betalingservice og internationale betalingskort.

Da betalingsinitieringstjenester alene fungerer som en ”betalingsknap”, der hjælper forbrugerne med at lave bankkontooverførsler, kommer udbyderne af betalingsinitieringstjenesterne aldrig selv i besiddelse af de midler der overføres. Forbrugerens overførsel af midler sker altså fra én hvidvaskkontrolleret bankkonto til en anden hvidvaskkontrolleret bankkonto via bankernes hvidvaskkontrollerede infrastruktur. Forbrugerrådet Tænk kan derfor ikke se, hvilken merværdi det skulle have at pålægge udbyderne af betalingsinitieringstjenester at ”dobbelttjekke” bankernes hvidvaskkontrol. Derimod må det forventes at betyde, at der ikke vil blive udbudt enkeltstående betalingsinitieringstjenester, da hvidvaskkontrol i betalingssituationen vil betyde, at forbrugerne vil vælge andre betalingsløsninger.

Forbrugerrådet Tænk opfordrer derfor til, at der foretages en grundig analyse af fordele og ulemper ved at lade betalingsinitieringstjenester omfattes af hvidvasklovens generelle regler. Forbrugerrådet Tænk henviser i øvrigt til høringssvaret fra Dansk Fintech Alliance (DAFINA), som vi grundlæggende er enige i.

Bankkontoregister

MobilePay var først på det danske marked med en tjeneste, hvor forbrugere nemt kunne lave mobilbetalinger til hinanden, og det udkonkurrerede senere det lignende produkt Swipp. Også i Sverige

og Norge er der sket det, at den første på markedet har vundet hele markedet. Når konkurrerende mobilbetalingsløsninger ikke kan fungere sammen (manglende interoperabilitet), så får vi et *winner-takes-all* marked. Det samme ville ske på markedet for mobiltelefoni, hvis kunder i forskellige selskaber var afskåret fra at ringe til kunder i andre selskaber. Så ville selskabet med den største kundebase, være det mest attraktive (fleste folk man kan ringe til) og ville hurtigt tiltrække kunderne fra mindre selskaber.

Såfremt MobilePay, og eventuelle fremtidige konkurrenter, kunne benytte det bankkontoregister, der nu skal etableres i medfør af hvidvaskdirektivet, ville det være muligt at åbne op for interoperabilitet og konkurrence på mobilbetalingsmarkedet. Forbrugerrådet Tænk opfordrer derfor til, at der foretages en grundig analyse af fordele og ulemper ved at opbygge det nye bankkontosystem, så det også kan tjene andre formål end at forebygge finansiering og hvidvask af terrorisme.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsøe
Vicedirektør

Troels Hauer Holmberg
Seniorøkonom

Fra: Kim Stormly Hansen
Til: [Høringer](#)
Cc: [Cecilie Sander Bernbom \(FT\)](#); [Karen Havers-Andersen \(FT\)](#); [Dorthe Tolborg](#); [Anita](#); [Birgitte](#); [Jesper Siddeque](#); [Johan](#); [Michael](#); [Morten](#); [Pia](#); [Poul Erik](#)
Emne: Høringsvar vedrørende Udkast til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed.
Dato: 16. januar 2019 16:03:52

Tak for muligheden for at afgive høringsvar vedrørende Udkast til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed.

"Side 62:

'Til nr. 14 (*hvidvasklovens § 8, stk. 4*)

.....

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 4, er virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og den strafbare handling består i, at virksomheden ikke har sikret, at en etableret uafhængig revisions- eller auditfunktion undersøger virksomhedens overholdelse af skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen kan være, hvor bestyrelsen i et pengeinstitut ikke har sikret, at funktionsbeskrivelsen for den interne revision indeholder bestemmelser om, at den interne revision **skal sikre** virksomhedens overholdelse af skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller.'

Ovennævnte formulering er problematisk, idet der står, at intern revision 'skal sikre' overholdelse. Det kan aldrig være intern revisions opgave 'at sikre', idet dette er ledelsens ansvar. Intern revisions opgave er i stedet at efterprøve, hvorvidt ledelsen har levet op til denne forpligtelse."

Venlig hilsen

Kim Stormly Hansen
Formand for Foreningen af interne revisorer

Finanstilsynet
Att: Cecilie Sander Bernbom
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. mail den 18. januar 2019 til hoeringer@ftnet.dk

Høringsvar på forslag til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed

Forsikring & Pension takker for muligheden for at afgive bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (herefter hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed.

Generelle bemærkninger

Forsikring og Pension vil generelt bemærke, at de omfattede selskabers forpligtelser i medfør af 5. hvidvaskdirektiv er risikobaserede. Det betyder, at hvidvask ikke skal administreres ens i alle typer af finansielle virksomheder. Der skal derfor tages højde for, at livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser tilhører et lavrisikoområde i forhold til hvidvask.

Konkrete bemærkninger

Forsikring og Pension har følgende konkrete bemærkninger til lovforslaget:

I lovforslagets § 1, nr. 14 er der en uoverensstemmelse mellem lovbestemmelse og bemærkninger. Lovbestemmelsen er formuleret således, at det *enten* er intern revision *eller* intern audit, der skal vurdere om, virksomhedens politiker, forretningsgange og kontroller er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis. I bemærkningerne på side 62 er det formuleret som et *både og*. Bemærkningerne bør bringes i overensstemmelse med lovtæksten.

I lovforslagets § 1, nr. 15 lægger bestemmelsen op til, at virksomheden kan være juridisk forpligtet til at kontakte kunden. Det bør tydeliggøres yderligere i bemærkningerne, hvilke selskaber og hvilken regulering, der indebærer en juridisk forpligtelse til årligt at tage kontakt til kunden.

I lovforslagets § 1, nr. 19 lægger bestemmelsen op til, at der skal indhentes registreringsbevis eller ekstrakt af oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system for de af bestemmelsen omfattede juridiske enheder. Det bør overvejes, at kravet ændres til, at det vil være tilstrækkeligt løbende at foretage en 'samkøring' af kunden (de registrerede reelle ejere) med CVR-registeret.

18.01.2019

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Marie Riber Granborg
Konsulent, cand.jur
Dir. 41 91 90 96
mrg@forsikringogpension.dk

Vores ref. MRG
Sagsnr. GES-2018-00493
DokID 375435

Af bemærkningerne på side 68, fremgår det, at det betragtes som en strafbar handling, hvis ikke identifikationen gennemføres, inden der etableres en forretningsforbindelse. Det bør i relation til pensionselskaber præciseres, at identifikationen sker i nær forbindelse med etableringen af kundeforholdet, – og i alle tilfælde inden der sker en evt. udbetaling (genkøb) fra pensionsordningen.

Forsikring & Pension

Vores ref. MRG
Sagsnr. GES-2018-00493
DokID 375435

Kravet i lovforslagets § 1 nr. 20 om, at virksomheder skal underrette Erhvervsstyrelsen ved konstaterede uoverensstemmelser mellem de i Erhvervsstyrelsens it-systemer registrerede oplysninger om reelle ejere og de oplysninger, som virksomhederne har indhentet i forhold til kontrol af reelle ejere forekommer byrdefuldt. Det bør fremgå eksplicit af bemærkningerne til loven, at ansvaret for at sikre et retvisende register først og fremmest er placeret hos den ansvarlige myndighed, samt de registrerede virksomheder. Det kan ikke med rimelighed forventes, at andre virksomheder står for opdatering af et offentligt register – herunder underretter 'straks' (inden for ganske få dage).

Det følger af lovforslagets § 1 nr. 37, at virksomheder efter anmodning fra en tilsynsmyndighed skal kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på tidligere indberetninger til whistleblower-ordninger. Det bør klart fremgå, hvor længe tilsynet forventer, at dokumentationen opbevares til fremvisning for tilsynet, og hvordan denne dokumentationsforpligtelse stemmer overens med databeskyttelsesforordningens artikel 5 litra e om opbevaringsbegrænsning.

Med venlig hilsen

Marie Riber Granborg

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
Att.: Chefkonsulent Karen Havers-Andersen

Pr. e-mail: hoeringer@ftnet.dk; cc csb@ftnet.dk; kan@ftnet.dk

18. januar 2019

Høring af udkast til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed

Tak for muligheden for at kommentere udkastet. Vi har noteret os, at formålet med ændring af reglerne på hvidvaskområdet er at styrke indsatsen mod, at kriminelle misbruger danske virksomheder og det danske finansielle system til hvidvask og finansiering af terrorisme. Samtidig skal reglerne forhindre, at den finansielle stabilitet og tilliden til det finansielle system skades. Det bakker vi stærkt op om i revisorbranchen.

Vi har dels bemærkninger til de foreslåede ændringer af hvidvaskloven (dvs. § 1 i udkastet til ændringer) og dels et forslag om at indføre obligatorisk hvidvaskundersøgelse for pengeinstitutter.

Ad § 1, nr. 8

Selskaber ejet af børsnoterede selskaber

Lovforslaget, herunder kommentarerne til lovforslaget, behandler ikke direkte, hvem der skal anses som reelle ejere i selskaber ejet af børsnoterede selskaber, men alene selve det børsnoterede selskab. Vi vil foreslå, at der i kommentarerne anføres, at den nuværende fortolkning af, hvem der anses som reelle ejere i daterselskaber til børsnoterede selskaber, fortsat er gældende, dvs. følgende (fra ERST's vejledning om reelle ejere):

"Er en virksomhed, der skal registrere reelle ejere, helt eller delvist ejet af en børsnoteret virksomhed, skal virksomheden undersøge, om den har reelle ejere. Nedenstående eksempler illustrerer, hvad danske virksomheder skal gøre, når der indgår børsnoterede virksomheder i dens ejerkæde.

Er virksomhed A 100 pct. *direkte* ejet af den børsnoterede virksomhed B, har virksomhed A ingen reelle ejere og skal i stedet registrere denne oplysning og indsætte virksomhed A's egen ledelse som reelle ejere, og ikke den børsnoterede virksomheds ledelse.

Hvis virksomhed A er ejet 100 pct. af virksomhed C, der er 100 pct. ejet af den børsnoterede virksomhed B, så er virksomhed A *indirekte* ejet af den børsnoterede virksomhed B og virksomhed C er *direkte* ejet af den børsnoterede virksom-

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 4183
Konto nr. 2500102295

hed B. Resultatet er det samme for både virksomhed A og C, dvs. virksomhederne har ikke reelle ejere, da begge virksomheder i sidste ende er 100 pct. ejet af den børsnoterede virksomhed B. Virksomhed A og virksomhed C skal derfor registrere sin egen ledelse som reelle ejere.”

Side 2

Fonde

I kommentarerne til § 2, nr. 9, litra c, fremgår, at ”Ved udførelsen af kundekendingsprocedurer, når kunden er omfattet af reel ejer-bestemmelserne i lov om erhvervsdrivende fonde eller lov om fonde og visse foreninger, foretages definitionen af kundens reelle ejere i overensstemmelse med definitionen for trustere, jf. den foreslåede § 2, nr. 9, litra b).”

Længere nede i samme afsnit fremgår ”Bestyrelsen i en fond skal altid anses som reel ejer. Hele bestyrelsen vil være at betragte som reel ejer uanset beslutningskompetence.”. Dette er i overensstemmelse med den nuværende praksis og den gældende lov, § 2, stk. 1, litra 9c. Der synes at være modstrid med ovennævnte kommentar.

Endvidere virker det forvirrende, at der i det nye nr. 9, litra a, nævnes ”For selskaber og andre juridiske personer” og i litra c ”Den eller de fysiske personer i juridiske enheder herunder fonde og lignende juridiske arrangementer”. Vi foreslår, at litra c ændres til ”Den eller de fysiske personer i *andre* juridiske enheder *bortset enheder omfattet af litra a*, herunder fonde og lignende juridiske arrangementer...” (det med kursiv anførte er den foreslåede ændring).

Ad § 1, nr. 10

Her er der umiddelbart sket en fejl, da der i den foreslåede lovtæst er medtaget 2 forskellige oplysninger til nye underpunkter. Der skal i den endelige lov alene medtages én.

Ad § 1, nr. 15 – hvidvasklovens § 10, nr. 1

Følgende tilføjes i § 10, nr. 1, ifølge forslaget: ”..herunder når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere.”

Af lovkommentarerne fremgår: ”Ændringen medfører, at virksomheden eller personen fremadrettet også skal gennemføre kundekendingsprocedurer, når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere, eller hvis virksomheden eller personen har

haft en sådan forpligtelse i henhold til Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF. En sådan forpligtelse fremgår blandt andet af § 21 a, stk. 3, i lov om erhvervsdrivende fonde, hvor det fremgår, at fonden mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. En tilsvarende forpligtelse fremgår endvidere af lov om visse erhvervsdrivende fonde, lov om det europæiske selskab (SE-loven), lov om finansiel virksomhed og lov om alternative investeringsfonde.”

Side 3

Som revisorer er vi ikke juridisk forpligtet til at kontakte kunderne på bestemte tidspunkter. Uagtet at fonde årligt skal undersøge, om der er ændringer til registrerede oplysninger om reelle ejere, kan vi ikke se, at dette medfører en pligt for eksempelvis revisorer til at undersøge, om der er ændringer bortset fra som led i den sædvanlige periodiske gengodkendelse.

Ad § 1, nr. 16 – hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 2, 2. pkt.

Vi vil foreslå, at der af kommentarerne fremgår eventuelle allerede godkendte ordninger – ”elektroniske identifikationsmidler”.

Ad § 1, nr. 18 – hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, 3., 4. og 5. pkt.

Af lovkommentarerne fremgår følgende:

”Med nødvendige rimelige foranstaltninger forstås eksempelvis, at personer og virksomheder, der er forpligtet til at udføre kundekendingsprocedurer, ved identifikation og kontrol af reelle ejere ikke udelukkende må henholde sig til Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere, jf. § 11, stk. 3, i hvidvaskloven, der gennemfører art. 30, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv, medmindre kundeforholdet udgør en begrænset risiko.”

Af den gældende vejledning fra Finanstilsynet, afsnit 9.6.3, fremgår følgende:

”Hvis virksomheden vurderer, at et kundeforhold udgør en begrænset risiko, kan virksomheden f.eks. benytte Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere som kilde til at identificere, hvem kundens reelle ejere er og som kilde til kontrol. Det skal dog bemærkes, at den offentligt tilgængelige del af registeret over reelle ejere ikke indeholder oplysninger om den reelle ejers cpr-nr. Brug af registeret som kilde til kontrol er derfor kun muligt i tilfælde med begrænset risiko, hvor det er vurderet, at dette er tilstrækkeligt som rimelig foranstaltning for at kontrollere den reelle ejer. Det vil som udgangspunkt være i tilfælde, hvor både kunden og produktet udgør en begrænset risiko.”

Vi synes ikke, at det fremgår tydeligt, om lovforslaget medfører en ændring i praksis. Det synes ikke rimeligt, såfremt der ikke kan fæstes lid til et offentligt register, som virksomhedernes ledelse er forpligtet til at vedligeholde.

Side 4

Af den gældende vejledning fremgår følgende:

”Hvis virksomheden vurderer, at et kundeforhold udgør en begrænset risiko, kan virksomheden f.eks. benytte Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere som kilde til at identificere, hvem kundens reelle ejere er og som kilde til kontrol. Det skal dog bemærkes, at den offentligt tilgængelige del af registeret over reelle ejere ikke indeholder oplysninger om den reelle ejers cpr-nr. Brug af registeret som kilde til kontrol er derfor kun muligt i tilfælde med begrænset risiko, hvor det er vurderet, at dette er tilstrækkeligt som rimelig foranstaltning for at kontrollere den reelle ejer. Det vil som udgangspunkt være i tilfælde, hvor både kunden og produktet udgør en begrænset risiko.”

Heraf fremgår, at man kan bruge registret som kilde til, hvem der er reelle ejere mv, dvs. hvem det er. Det er naturligvis nødvendigt at indhente identitetsoplysninger for disse, dvs. fulde navn og cpr-nr.

De anførte citater fra lovkommentarerne kan læses som, at vi ikke længere kan fæste lid til registret, dvs. at vi selv skal undersøge, hvem der er de reelle ejere.

”Virksomheder og personer omfattet af kundekendingsprocedurerne skal undersøge, hvem deres kundes reelle ejere er, og oplysningerne i Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere kan som udgangspunkt ikke alene lægges til grund herfor. Der henvises til 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 8.”

Det fremgår af dette citat, at registeret som udgangspunkt ikke alene kan lægges til grund. Vi er i tvivl om, hvad der menes med dette.

Ad § 1, nr. 20 – hvidvasklovens § 15 a – krav til dokumentation

Af lovkommentarerne fremgår følgende:

”Virksomheder og personer omfattet af lovens kundekendingsprocedurer bliver fremover i medfør af § 14, stk. 1, 2. pkt., forpligtet til at indhente oplysninger om deres kundes reelle ejere i form af et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i registeret over reelle ejere.”

Formuleringen ”i form af et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne i registret over reelle ejere” indikerer, at det alene er for danske virksomheder, at

dette er et krav. Bemærk, at denne formulering svarer til den ændrede formulering af § 14, stk. 1. Det bør tydeliggøres, hvad der kræves.

Side 5

Ad § 1, nr. 20 – hvidvasklovens § 15a – krav om indberetning

Med lovforslagets punkt 20, den nye § 15 a, lægges der op til, at der skal foretages indberetning til Erhvervsstyrelsen, såfremt virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven (herunder revisorer) i forbindelse med deres kundekendingsprocedurer konstaterer, at der er uoverensstemmelse mellem de indhentede oplysninger og det i Erhvervsstyrelsen registrerede. Dette vil være u hensigtsmæssigt og kan være uforholdsmæssigt byrdefuldt, og det bør derfor ikke gennemføres i denne udformning.

Der kan være forskellige kategorier af uoverensstemmelser:

1. Utilsigtet manglende registrering
2. Utilsigtet fejlregistrering
3. Tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering.

Såfremt revisor konstaterer uoverensstemmelser i kategori 1 og 2, og der foretages de nødvendige korrektioner af det registrerede inden for en kort frist, vil det være unødvendigt byrdefuldt for såvel revisor, og dermed for kundevirksomheden, som for Erhvervsstyrelsen at kræve en indberetning. Formålet med bestemmelsen, herunder ændringerne i hvidvaskdirektivet, er at understøtte, at registret indeholder de korrekte oplysninger. Dette er sikret ved, at ledelsen korrigerer registreringen, hvorved der jo ikke foreligger en "uoverensstemmelse", som kræver indberetning fra revisor.

Lovudkastets § 1, nr. 20, bør derfor omskrives, og det bør konkretiseres, hvornår dette krav gælder, idet vi antager, at det må være i alvorlige tilfælde, der skal indberettes, jf. ovenfor.

Der fremgår ikke, hvorledes denne indberetning skal foretages, ligesom der ikke fremgår, om der er pligt til at hemmeligholde, at der er givet indberetning.

Ad § 1, nr. 21 – hvidvasklovens § 17, stk. 2

Det fremgår af den nye § 17, stk. 2, at der for kunder, der har hjemsted i lande omfattet af Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal foretages specifikke procedurer.

Af den nye litra 3 fremgår: "Oplysningerne om midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue".

Side 6

Af lovkommentarerne fremgår følgende: "Yderligere oplysninger om midlernes oprindelse og kilden til kundens og den reelle ejers formue er oplysninger om, hvorfra kundens formue oprinder, hvorfra de midler, der indgår i transaktionen, oprinder, eller hvor midlerne, der indgår i forretningsforbindelsen, kommer fra. Relevante oplysninger kan for eksempel være oplysninger om, hvorledes kunden opnår sin indtjening."

Umiddelbart synes der ikke at være helt overensstemmelse. Derfor foreslår vi, at følgende udelades fra nr. 3: "og den reelle ejers", således at det alene er kundens formue, der er afgørende.

Ad § 1, nr. 44

Der står "Efter § 36 indsættes i kapitel 6: ...", men kapitel 6 slutter med § 34?

Forslag om at indføre en obligatorisk hvidvask-undersøgelse i større pengeinstitutter

Den finansielle sektor i Danmark har i de seneste par år været ramt af flere alvorlige sager om hvidvask af kriminelle penge for milliarder af kroner i danske banker. Sagerne har afsløret alvorlige fejl og mangler i banksektorens håndtering af hvidvaskreglerne, herunder kendskabet til deres kunder. Regeringen og et bredt flertal i Folketinget har blandt andet reageret ved at kræve strammere regler, der blandt andet giver bedre adgang til at uddele bøder og straffe de ansvarlige.

Større bøder vil kunne have en disciplinerende og præventiv effekt, men bidrager omvendt ikke til at identificere og løse problemerne, inden de opstår. Her er der behov for nye løsninger, fx i form af en professionel indsats fra fx en myndighed eller en uvildig tredjepart, der kan kontrollere, om regler og procedurer bliver overholdt.

Hvidvask-undersøgelse efter tysk model

Bekæmpelse af hvidvask er en vigtig samfundsmæssig opgave, som revisorbranchen gerne tager et større ansvar for at løfte. I praksis kan det ske ved, at der indføres krav om en målrettet hvidvask-undersøgelse efter tysk model som en lovpligtig ydelse med tilhørende rapportering udført af en uafhængig og kompetent tredjepart. En hvidvask-undersøgelse kan medvirke til at sikre omverdenens og myndighedernes tillid til, at pengeinstitutter og virksomheder overholder reglerne og aktivt bekæmper hvidvask.

Kravet om en hvidvask-undersøgelse bør som udgangspunkt kun gælde for store pengeinstitutter med systemisk betydning eller på områder, hvor Finanstilsynet vurderer, at der er særlig risiko for, at der kan ske hvidvask.

Erklæring giver tillid

De konkrete handlinger i hvidvask-undersøgelsen skal være et supplement til ledelsens og den interne revisions handlinger, men med mere fokus på kendskabet til kunder og pengetransaktioner og en sikring af, at bankerne her gør det, der kræves i henhold til lovgivningen. Undersøgelsen skal blandt andet gå i dybden med, om virksomhedernes overvågning af mulig hvidvask er tilstrækkelig, og om personalet er klædt ordentligt på til at håndtere de opgaver, som loven kræver.

Undersøgelsen afsluttes med en særskilt rapport eller erklæring fra en ekstern revisor, der giver tryghed for, at pengeinstitutterne har styr på deres kunder og forretningsgange i relation til at bekæmpe hvidvask, og at ledelsen følger op på eventuelle identificerede risici. Rapporten skal være værdiskabende for både pengeinstituttet og Finanstilsynet. De konkrete krav skal derfor fokusere på, hvordan brugen af sofistikeret dataanalyse og teknologier kan identificere særlige risici, som der herefter kan følges op på.

Revisorbranchen har kompetencerne og teknologien hertil og ønsker at bidrage.

Med venlig hilsen

Brian Adrian Wessel
direktør – Fagligt Center

Ole Steen Jørgensen
chefkonsulent

Til Finanstilsynet

Sendt pr. e-mail til hoeringer@ftnet.dk
c.c. csb@ftnet.dk og kan@ftnet.dk

Nets Denmark A/S
Lautrupbjerg 10
DK-2750 Ballerup

CVR nr. 20 01 61 75

T: +45 44 68 44 68
F: +45 44 86 09 30

www.nets.eu

TKNIG

18. januar 2019

Høring til udkast til forslag til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed – høringsfrist 18. januar 2019

Hermed fremsendes Nets' bemærkninger til ovennævnte forslag om ændring af henholdsvis Hvidvaskloven og Lov om Finansiell Virksomhed.

Ad forslagens nr. 2.2. - virtuelle tegnebøger:

Nets foreslår, at denne bestemmelse ændres fra "Udbydere af virtuelle tegnebøger" til "Udbydere af virtuelle tegnebøger til brug for opbevaring, lagring og overførsel af virtuelle valutaer". Ændringen foreslås for at tydeliggøre, at der skal være tale om virtuelle tegnebøger, der benyttes til virtuelle valutaer, og ikke virtuelle tegnebøger generelt.

Ad forslagens ændring til § 10, 1 – opdatering af KYC oplysninger

Af forslaget fremgår det, at forpligtelsen til at opdatere KYC oplysninger udvides med et krav om at opdatering skal ske *"når virksomheden i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere"*. Der henvises til telefonsamtale med tilsynet, idet det bemærkes at ændringen ikke umiddelbart lader sig forstå, ej heller ved læsning af bemærkningerne til forslaget. En præcisering af forslaget imødeses derfor. Generelt skal Nets dog bemærke, at forslaget umiddelbart ser ud til – for visse typer af kunder – at indføre en specifik frekvens for opdatering af KYC oplysninger. Dette findes at være i modstrid med den risikobaseret tilgang, der ellers er udgangspunktet for opdatering af disse oplysninger.

Ad forslagets ændring af § 11, stk.1, nr. 2 – kontrol af oplysninger

Af bemærkningerne fremgår, at "Den foreslåede ændring vil betyde, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, kan anvende oplysninger, der indhentes gennem elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester i henhold til eIDAS-forordningen, eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente myndigheder".

Nets anvender p.t. forskellige anerkendte udbydere af værktøjer, der gør det muligt at kontrollere diverse KYC oplysninger. Disse værktøjer findes at være både sikre og pålidelige, hvorfor det for Nets er vigtigt, at anvendelsen af disse værktøjer ikke begrænses unødigt. Nets skal venligst anmode om en præcisering af hvad der forstås ved forslaget, herunder ved angivelse af eksempler på hvilke elektroniske tjenester – både offentlige og private – der falder ind under de forskellige kategorier.

Venlig hilsen

Thomas Knights
Advokat, Compliance Officer
Regulatory & Compliance
Legal & Compliance

Hørings svar vedrørende “Udkast til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed”

Finanstilsynet har i e-mail af 17. december 2018 sendt udkast til lov om ændring af hvidvaskloven og finansiel virksomhed og i denne forbindelse anmodet Nordic Blockchain Association om at give eventuelle bemærkninger herom.

Nærværende bemærkninger er et udtryk for Nordic Blockchain Association's egne meninger, samt en repræsentation af et udpluk af danske blockchain virksomheders meninger.

De foreslåede bestemmelser, jf. §§ 1, stk. 1, nr. 23 og 24, vil medføre, at virksomheder, der udbyder veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer, samt udbydere af virtuelle tegnebøger vil blive omfattet af hvidvaskloven og dermed være omfattet af samme forpligtelser som øvrige virksomheder, der ligeledes er omfattet af hvidvaskloven. Det vil medføre, at disse virksomheder vil være forpligtet til at gennemføre kundekendingsprocedurer på deres kunder, udarbejde hvidvaskpolitikker og forretningsgange på linje med øvrige virksomheder i den finansielle sektor.

Dette står i kontrast til tilstanden i dag, hvor disse virksomheder ikke er omfattet af hvidvaskloven, hvorfor det bemærkes, at vedtagelse af loven vil indebære en øget omkostning for danske disse virksomheder. På trods heraf er dette et tiltag, vi er imødekommende over for. Flere virksomheder, der beskæftiger sig med kryptovaluta, men som hidtil er faldet uden for hvidvaskloven, har af egen drift forsøgt at indføre en selvregulering ved at implementere hvidvasklovens krav i større eller mindre grad.

Blockchain er stadig en relativ ny teknologi. Heraf følger helt naturligt, at flere af de virksomheder, som nu vil blive omfattet af hvidvaskloven, jf. ovenfor, er startups. Vi har en grundlæggende bekymring for, om en vedtagelse af loven vil betyde, at eksisterende virksomheder, der vil blive omfattet af den, ikke kan håndtere den regulering, loven vil medføre, eller at loven vil medføre, at færre virksomheder vil blive startet. Omvendt vurderer vi, at fordelene ved reguleringen er større end disse - potentielle - ulemper.

I lovforslagets § 2, nr. 15, gives en definition af virtuelle tegnebøger, der i ordlyden også nævner kryptografiske nøgler. Det bemærkes, at det vil være hensigtsmæssigt at inkludere en definition af dette begreb i forslaget § 2. Begrebet kryptografisk nøgle kan i sig selv referere til utallige ting, der formentlig falder uden for lovens hensigt.

Som det fremgår af afsnit 4 i Erhvervsministeriets overvejelser i lovforslaget, er det ministeriets opfattelse, at "Transaktioner med visse typer af virtuelle valutaer er forbundet med en høj grad af anonymitet..." og at en stor del af det virtuelle valutamiljø vil forblive anonymt på trods af udvidelsen af anvendelsesområdet.

Det bemærkes, at der allerede findes sporingsværktøjer til de største og mest udbredte virtuelle valutaer, og eftersom virksomheder, der udbyder veksling eller tegnebøger, nu vil være forpligtet til at bruge disse, vil det kommende forslag sikre, at en meget lille del af virtuelle valuta vil forblive anonymt.

Venlig hilsen

Nordic Blockchain Association

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 12. februar 2019

om et forbud mod anvendelse af 500-eurosedler og visse ændringer af lovgivning om bekæmpelse af hvidvask af penge

(CON/2019/5)

Indledning og retsgrundlag

Den 18. december 2018 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra Finanstilsynet om en udtalelse om et forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme og lov om finansiel virksomhed (herefter "lovforslaget").

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 2, stk. 1, andet led, i Rådets beslutning 98/415/EF¹, da lovforslaget vedrører betalingsmidler. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's styrelsesråd.

1. Formålet med lovforslaget

- 1.1 De tre vigtigste formål med lovforslaget er at: i) gennemføre visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843², som ændrede Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849³, i dansk ret, ii) gennemføre visse dele af en politisk aftale, der blev indgået den 19. september 2018 mellem hovedparten af de danske politiske partier, herunder partierne i den danske regering, om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering (herefter "den politiske aftale") i dansk ret⁴ og iii) sikre en yderligere tilpasning af den danske lovgivning til direktiv (EU) 2015/849.
- 1.2 Som en del af gennemførelsen af den politiske aftale foreslås der i lovforslaget et forbud mod anvendelse af 500-eurosedler i Danmark⁵. I henhold til den foreslåede bestemmelse kan 500-eurosedler ikke "anvendes". En liste over de forskellige former for anvendelse

¹ Rådets beslutning 98/415/EF af 29.6.1998 om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 42).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30.5.2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20.5.2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁴ Aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, af 19.9.2018.

⁵ Jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

- omfatter, men er ikke begrænset til, udlevering, indlevering, veksling, brug som betalingsmiddel eller overdragelse i Danmark. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget er den blotte besiddelse af 500-eurosedler tilladt, hvilket omfatter at indføre 500-eurosedler til eller at udføre disse sedler fra Danmark. Desuden gør forbuddet sig kun gældende i Danmark og begrænser ikke anvendelsen af 500-eurosedler uden for Danmark. Ifølge bemærkningerne formuleres forbuddet så bredt som muligt for at sikre, at det ikke kan omgås, f.eks. ved overdragelse af 500-eurosedler i form af en gave. En forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af forbuddet kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler⁶. Forbuddet foreslås på baggrund af den politiske aftale og indgår ligeledes i den danske strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering 2018-2021⁷.
- 1.3 Det nævnes desuden i bemærkningerne, at rapporter⁸ viser, at 500-eurosedlerne hovedsageligt anvendes af kriminelle, og at en række konkrete sager i Danmark såvel som i udlandet de senere år har vist, at 500-eurosedler i stort omfang har været anvendt til kriminelle aktiviteter. Det anføres ligeledes i bemærkningerne, at ECB's styrelsesråd den 4. maj 2016 meddelte, at ECB ophører med produktion af 500-eurosedlen⁹, samt at Financial Action Task Force har anbefalet, at produktionen af 500-eurosedler standses.
- 1.4 I bemærkningerne afvejes det foreslåede forbud desuden i forhold til EU-retten¹⁰. Heri bemærkes det, at forbuddet udgør en restriktion for kapitalbevægelser og for betalinger mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande, hvilket som hovedregel er forbudt i henhold til artikel 63, stk. 1, TEUF. Det anføres desuden i bemærkningerne, at forbuddet er begrundet, navnlig idet det indføres af tvingende almene hensyn til den offentlige orden og sikkerhed for at forhindre, at 500-eurosedler anvendes til kriminelle aktiviteter¹¹. Forbuddet vurderes endvidere at være et proportionalt middel til at forfølge de nævnte hensyn¹².
- 1.5 I lovforslaget foreslås det ikke at forbyde større pengesedler i andre valutaer end euroen.
- 1.6 Som en del af gennemførelsen af direktiv (EU) 2015/849, med senere ændringer, foreslås det i lovforslaget at indføre en undtagelse til den forpligtelse til fortrolighed, som påhviler Finanstilsynet, hvorefter udveksling af oplysninger mellem Finanstilsynet og ECB ikke udgør en tilsidesættelse af denne forpligtelse¹³. Denne bestemmelse gennemfører artikel 57a, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849, hvorefter tavshedspligten ikke er til hinder for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter i forskellige medlemsstater i overensstemmelse med dette direktiv eller andre retsakter vedrørende tilsyn med kredit- og finansinstitutter, herunder ECB, der handler i medfør af

⁶ Jf. lovforslagets § 1, nr. 75, om ændring af § 78, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

⁷ Jf. den politiske aftale, s. 2. Jf. desuden bilag 1 til den politiske aftale, s. 20.

⁸ Jf. Anklagemyndigheden, Statsadvokaten, Hvidvasksekretariatet og Springgruppen, Årsberetning 2010. Jf. også Europol, "Why is cash still king?", Europol, 2015.

⁹ Jf. ECB's pressemeddelelse af 4.5.2016, som findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

¹⁰ Jf. bemærkningerne til lovforslaget, s. 39-40.

¹¹ Jf. bemærkningerne til lovforslaget, s. 40, andet afsnit.

¹² Jf. bemærkningerne til lovforslaget, s. 40, andet afsnit.

¹³ Jf. lovforslagets § 1, nr. 59, om ændring af § 56, stk. 3, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013¹⁴.

2. Udtalelsens sigte

Denne udtalelse har fokus på de bestemmelser i lovforslaget, der vedrører: a) det foreslåede forbud mod anvendelse af 500-eurosedler i Danmark og b) Finanstilsynets udveksling af fortrolige oplysninger med ECB. ECB understreger, at ECB ikke udtaler sig om, hvorvidt lovforslaget reelt gennemfører direktiv (EU) 2015/849 eller de ændringer, der blev indført ved direktiv (EU) 2018/843, i dansk ret.

3. Foreslået forbud mod anvendelse af 500-eurosedler i Danmark

- 3.1 I maj 2016 foretog ECB's styrelsesråd en gennemgang af strukturen for værdierne af eurosedlerne i Europa-serien. Styrelsesrådet har besluttet permanent at ophøre med produktionen af 500-eurosedlen og udelukke den fra Europa-serien, som er den anden serie af eurosedler, af hensyn til bekymringer om, at denne seddel kan fremme ulovlige aktiviteter. I betragtning af, at der er et stort antal af sedler med denne værdi i omløb, også internationalt, og med henblik på at bevare tilliden til eurosedlerne vil 500-eurosedlen fortsat have status af lovligt betalingsmiddel og kan anvendes i forbindelse med betalinger og som et værdiopbevaringsmiddel. Ligesom de andre eurosedler vil 500-eurosedlen altid bevare sin værdi, og der er ikke sat nogen tidsbegrænsning for, hvor længe den kan omveksles i de nationale centralbanker i Eurosystemet. Kreditinstitutter, vekselkontorer og andre, der håndterer kontanter som led i deres virksomhed, kan recirkulere 500-eurosedler.
- 3.2 Artikel 3, stk. 4, i traktaten om den Europæiske Union bestemmer, at "Unionen opretter en økonomisk og monetær union, der har euroen som valuta". Danmark er undtaget fra at deltage i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase i henhold til protokol (nr. 16) til TEUF om visse bestemmelser vedrørende Danmark. Virkningen af denne undtagelse er, at alle artikler og bestemmelser i traktaterne og statuten for ESCB og ECB, hvori der henvises til en dispensation, vil gælde for Danmark¹⁵. Derfor finder artikel 128 TEUF, hvorefter de pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Unionen, ikke anvendelse i Danmark, jf. protokol (nr. 16) og artikel 139, stk. 2, litra d), TEUF.
- 3.3 I medfør af princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bistår medlemsstaterne Unionen i gennemførelsen af dens opgaver og afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af Unionens mål i fare. Anerkendelse af en stats monetære lovgivning (*lex monetae*) er et universelt accepteret princip i international sædvaneret¹⁶. Lovgivningen i det land, der udsteder en valuta, afgør

¹⁴ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

¹⁵ Jf. stk. 1 i protokol (nr. 16) til TEUF om visse bestemmelser vedrørende Danmark.

¹⁶ Jf. f.eks. ottende betragtning til Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 af 17.6.1997 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1). Jf. desuden meddelelse fra Kommissionen om "Konsekvenser for kapitalmarkederne af euroens indførelse" KOM(97) 337 endelig udg. (Euro Papers 3. Juli 1997. Bruxelles. Tab. Ann. Free.), s. 63.

bl.a. spørgsmål om valutaens identitet og dens status af lovligt betalingsmiddel, herunder spørgsmålet om, hvilke sedler og mønter der udgør lovlige betalingsmidler. Princippet om *lex monetae* finder generelt anvendelse uanset stedet for betalingen eller den lovgivning, der gælder for en kontrakt, der fastsætter en betalingsforpligtelse.

- 3.4 På denne baggrund opfordres de danske myndigheder til at undlade at indføre et forbud mod anvendelse af 500-eurosedlen i Danmark. Et sådan forbud er ikke blevet indført på EU-plan. Selv om ECB har besluttet permanent at ophøre med produktionen af 500-eurosedlen, vil 500-eurosedlen ikke desto mindre, som nævnt ovenfor, fortsat have status af lovligt betalingsmiddel og kan således anvendes i forbindelse med betalinger og som et værdiopbevaringsmiddel. For så vidt som danske partier har indgået i handelstransaktioner i euro, ofte med deres modparter i euroområdet, opfordrer ECB de danske myndigheder til – i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde og EU's monetære lovgivning – at anerkende, at 500-eurosedlen fortsat er et lovligt betalingsmiddel til indfrielse af gæld i euro og fortsat kan anvendes som betalings- og vekslingsmiddel, uanset det forhold, at produktionen af 500-eurosedlen ophører.
- 3.5 Data vedrørende 500-eurosedlernes bevægelser mellem banksektoren og ikke-banksektoren inden for og uden for euroområdet viser, at der er legitime grunde til at anvende 500-eurosedlerne, herunder bl.a. til øjeblikkelig afvikling af almindelige betalinger af høj værdi eller midlertidig besiddelse af aktiver i centralbankpenge. Den legitime anvendelse af 500-eurosedler understøttes af resultaterne af en undersøgelse fra ECB om anvendelsen af kontanter i euroområdet, som antyder, at en væsentlig større end forventet andel af befolkningen var i besiddelse af større pengesedler og modtog og/eller brugte dem til legitime formål¹⁷. 500-eurosedler kan anvendes til hvidvask af penge, men dette gør sig også gældende for alle andre seddelværdier samt kontantløse betalinger. Derfor er antagelsen om, at 500-eurosedler *hovedsagelig* anvendes af kriminelle, uunderbygget. Myndighederne har ikke fremlagt bevis for, at 500-eurosedler anvendes til ulovlige aktiviteter i Danmark i et større omfang end den nationale møntfod, andre eurosedler eller elektroniske betalingsmidler.
- 3.6 Desuden er ECB af den opfattelse, at lovforslaget medfører en ulige behandling af større pengesedler, eftersom den foreslåede foranstaltning ikke omfatter andre større pengesedler, såsom 1000-schweizerfranc-sedlen, som har en større købekraft.

4. Finanstilsynets udveksling af fortrolige oplysninger

- 4.1 ECB ser positivt på lovforslagets § 1, nr. 59, som, i overensstemmelse med artikel 57a i direktiv (EU) 2015/849, med senere ændringer, indeholder en udtrykkelig tilladelse til, at Finanstilsynet kan udveksle fortrolige oplysninger, der er indhentet i forbindelse med Finanstilsynets tilsynsopgaver i henhold til den nuværende lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, med ECB. Opgaven med at føre tilsyn med kreditinstitutter i forbindelse med

¹⁷ Jf. H. Esselink, L. Hernández, "The use of cash by households in the euro area", ECB Occasional Paper Series nr. 201, november 2017, Den Europæiske Centralbank, 2017. Findes på adressen: <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpops/ecb.op201.en.pdf>.

forebyggelsen af anvendelsen af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme er ikke blevet overdraget til ECB. Resultaterne af tilsynet med bekæmpelsen af hvidvask af penge og terrorfinansiering er imidlertid vigtige at tage i betragtning med henblik på udøvelsen af de specifikke opgaver, som er blevet overdraget til ECB vedrørende tilsyn med kreditinstitutter i henhold til artikel 127, stk. 6, TEUF og forordning (EU) nr. 1024/2013. Det er derfor yderst vigtigt, at ECB, såvel som andre tilsynsmyndigheder, modtager rettidige og pålidelige informationer om risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme samt enheder under tilsyns tilsidesættelse af kravene til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme fra de tilsynsmyndigheder, der beskæftiger sig med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme¹⁸. Med henblik på at lette udvekslingen af oplysninger mellem ECB og de tilsynsmyndigheder, der beskæftiger sig med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, herunder Finanstilsynet, blev der med støtte fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger udformet en aftale om de praktiske regler for udveksling af oplysninger i overensstemmelse med artikel 57a, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849, med senere ændringer, som blev undertegnet af ECB den 10. januar 2019¹⁹.

- 4.2 Med hensyn til gennemførelsen af artikel 57a, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849, med senere ændringer, står det ikke helt klart, hvordan de øvrige bestemmelser i nævnte artikel skal gennemføres i dansk ret. Det er navnlig uklart, om Finanstilsynet kun har tilladelse til at videregive fortrolige oplysninger, som er blevet modtaget i forbindelse med dets tilsyn med bekæmpelsen af hvidvask af penge og terrorfinansiering, til ECB, eller om Finanstilsynet også kan videregive sådanne oplysninger til andre kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter i forskellige medlemsstater i overensstemmelse med andre retsakter end direktiv (EU) 2015/849. Dette ville omfatte videregivelse til kompetente myndigheder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU²⁰. Den nuværende danske lovgivning om videregivelse af fortrolige oplysninger til myndigheder i EU og i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde forekommer at være begrænset til myndigheder, der er ansvarlige for at sikre overholdelse af lovgivningen om bekæmpelse af hvidvask af penge og terrorfinansiering, og omfatter ikke videregivelse til myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med overholdelsen af andre retsakter vedrørende tilsyn med kredit- og finansinstitutter²¹. Eftersom Den Fælles Tilsynsmekanisme består af ECB og de kompetente nationale myndigheder, er det vigtigt at sikre, at de kompetente nationale myndigheder kan modtage fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet har indhentet i forbindelse med dets tilsyn med bekæmpelsen af hvidvask af penge og terrorfinansiering, jf. artikel 57a i direktiv (EU) 2015/849. Derfor anbefaler ECB, at lovforslaget

¹⁸ Jf. afsnit 1.2 i udtalelse CON/2018/55. Alle ECB's udtalelser findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

¹⁹ Jf. Multilateral agreement on the practical modalities for exchange of information pursuant to Article 57a(2) of Directive (EU) 2015/849, der blev indgået mellem Den Europæiske Centralbank og de undertegnede kompetente myndigheder.

²⁰ Jf. artikel 56 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26.6.2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

²¹ Jf. § 56, stk. 3, nr. 18, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

ændres for at sikre, at Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger til myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med kredit- og finansinstitutter, er tilladt, når disse myndigheder ikke er ansvarlige for at føre tilsyn med bekæmpelsen af hvidvask af penge og terrorfinansiering.

- 4.3 På nuværende tidspunkt er EU's lovgivningsramme om udveksling af oplysninger om bekæmpelsen af hvidvask af penge og terrorfinansiering ved at blive revideret af lovgiverne for at lette informationsstrømmen mellem de relevante myndigheder. De danske lovgivere kan derfor overveje at give Danmarks finansielle efterretningsenhed, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, tilladelse til at udveksle fortrolige oplysninger med de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansinstitutter i henhold til andre retsakter i andre medlemsstater, herunder ECB, når disse oplysninger er nødvendige for at udføre deres opgaver. Europa-Kommissionen har bemærket, at divergerende nationale regler for gennemførelse af direktiv (EU) 2015/849 medfører betydelige forskelle med hensyn til adgangen til oplysninger om bekæmpelsen af hvidvask af penge og terrorfinansiering²².

Denne udtalelse vil blive offentliggjort på ECB's websted.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 12. februar 2019.

Formand for ECB

Mario DRAGHI

²² Jf. punkt 2, litra b), i meddelelse fra Kommissionen: "Stærkere EU-rammer for tilsyn og for tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge i forbindelse med finansielle institutioner" (COM(2018) 645 final) (12.9.2018, Bruxelles), s. 4.